

PROFESSOREN MOETEN TAALBEHEERSING AANTONEN

Proffen tonen kennis Engels met video-opname

De KU Leuven vraagt aan professoren die in het Engels lesgeven om hun taalkennis te bewijzen. Ze mogen kiezen hoe. Het eenvoudigste is het doorsturen van een videofragment.

JELLE MAMPAEY

De KU Leuven vraagt aan professoren die lesgeven in een vreemde taal om videomateriaal ter beschikking te stellen waarin ze aantonen dat ze die taal machtig zijn. In het integratiedecreet, dat op 13 juli 2012 door de Vlaamse regering goedgekeurd werd, staat immers dat professoren die lesgeven in een vreemde taal, een attest moeten kunnen voorleggen. Het gaat aan de KU Leuven om negenhonderd docenten die lesgeven in het Engels en vijftig anderstalige docenten die lesgeven in het Nederlands.

Er worden verschillende mogelijkheden voorzien. Professoren kunnen bestaande video-opnames van een presentatie, interview of volledige les doorsturen. Als ze geen opnames hebben, is het mogelijk een presentatie van een vijftal minuten over een onderwerp naar keuze op te nemen, al dan niet met materiaal en ondersteuning van de KU Leuven. Dat kan bijvoorbeeld in lokalen die uit-

gerust zijn met apparatuur voor weblectures.

Een andere optie is een kort interview met een masterstudent Engels. Die studenten worden vooraf geselecteerd op basis van hun taalbeheersing en worden begeleid door de KU Leuven. Ook de meer traditionele methodes, zoals een TOEFL-test (Test of English as a Foreign Language) of een opleiding aan een Centrum voor Volwassenenonderwijs (cvo) blijven mogelijk. Morgen (dinsdag) moeten professoren laten weten of ze gebruik willen maken van videomateriaal.

Praktijk

Vicerector Onderwijsbeleid Ludo Melis: "Op die manier baseren we ons op bewijzen uit de praktijk. Professoren tonen hoe ze in een vreemde taal lesgeven. Dat is anders dan een test. Het videomateriaal zal beoordeeld worden door docenten Engels van het ILT (Instituut voor Levende Talen, het taal instituut van de KU Leuven, red). Zij kunnen ook feedback geven."

Wat gebeurt er als een professor niet voldoet? Melis: "Als iemand echt niet voldoet, gaan we op zoek naar de beste oplossing. We bieden al jaren bijscholing op maat aan, iemand kan eventueel van opdracht veranderen. Maar we horen heel weinig klachten van studenten. Het gaat om een beperkte groep."

Kern van de vraag

Het is nog niet zeker of de voorgestelde test ook aanvaard zal worden. Melis: "De overheid wil een spreek-, schrijf-, lees- en luistertest die verder afstaat van de praktijk. Een video-opname is veel eenvoudiger en gaat naar de kern van de vraag. We zullen nu de dialoog aangaan."

Minister van Onderwijs Pas-

op voorwaarde dat hij voldoet aan de kwaliteitsvereisten."

Stephan Keukeleire, professor internationale politiek, geeft les in het Engels: "Ik ben voorstander ervoor te zorgen dat het taalniveau van professoren op peil is. Als je vereisten hebt voor de studenten, moet je ook vereisten hebben voor de docenten. Veertigers en vijftigers onder de professoren beheersen het Engels minder goed dan jongere collega's. Werken met videomateriaal lijkt me geen slecht voorstel. Het is een minimale oplossing die toch nuttig is."

"Er zou wel meer aandacht moeten besteed worden aan taalcoaching voor professoren door taaldocenten van het ILT. Daarbij wordt een les gevolgd

"Een video-opname is veel eenvoudiger dan een klassieke test"

VICERECTOR LUDO MELIS

cal Smet (sp.a): "De universiteiten hebben gevraagd om zelf een test te mogen uitwerken. We hebben daar afspraken over gemaakt. De universiteiten hebben hun eigen talentcentra, ze kunnen die test zelf inrichten

door een taaldocent, die vervolgens in een aantal individuele sessies advies kan geven, zodat hij of zij op korte termijn enkele lacunes op het vlak van uitspraak en grammatica kan wegwerken."

Beeld

Vorige week kregen de Leuvense fakbars atypisch bezoek. Tijdens een fakbartocht voor prominenten, brachten onder andere rector Mark Waer en studenteninspecteur Nick Vanden Bussche een bezoek. Onze fotograaf Jelle Mampaey nam een foto van de rector achter de toog.

ONDERWIJS

Dossier studenten-ondernemers

3

INTERNATIONAAL

De internationale plannen van de rector kandidaten

5

STUDENT

Op fakbartocht met Mark Waer

7

SOCIAAL

Cocaïne zoeken op de Oude Markt

9

ONDERZOEK

Stijging uitgaven gezondheidszorg gevaarlijk?

10

CULTUUR

Marble Sounds stelt nieuwe cd voor

12

veto+

24/7 het meest recente studentennieuws via veto.be

Read. Like. Share.

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Scherp

OPINIE

Splinter

Informeel leren

De kloof tussen professoren en studenten is aan onze universiteit nog te groot. We spreken professoren aan met professor, zelden met meneer of mevrouw en al helemaal niet met de voornaam, als we hen al durven aanspreken. Studenten en professoren houden afstand. Studenten hebben ontzag voor hun professor.

Dat is niet de schuld van die professoren. De meesten blijken best wel toffe peren te zijn, als je een zeldzame keer een professor toch beter leert kennen. Al van jongs af worden we geleerd respect te hebben voor het ambt van professor, maar dat respect slaat al snel over in ontzag en bijhorende terughoudendheid.

De samenleving cultiveert het beeld van de onbereikbare professor. Wie zijn wij als kleine studenten om daaraan te tornen?

Vier muren

De nadelen van dat overdreven ontzag zijn overduidelijk. De Leuvense student gaat nauwelijks in debat met zijn professor. Wat de professor vertelt, zal vaak enkel fluisterend in vraag gesteld worden. Nochtans kan een discussie leerrijk zijn. Door de professor in vraag te stellen, kan een student een betere greep krijgen op de leerstof. En als de student in kwestie een terecht punt maakt, dan leert de lesgever misschien ook wel bij.

Maar er is meer. Je leert niet alleen tijdens reguliere lesactiviteiten of wanneer je boven de boeken zit. Er bestaat ook zoiets als informeel leren. Door een discussie op de gang met een professor, door een gesprek op straat of -waarom niet?- een avond op café leer je ook bij als student. De leerstof waarmee je te maken krijgt tijdens je studies houdt zich niet aan de begrenzing van de vier muren van een aula.

Net zoals je kunt bijleren door na een les na te praten met je medestudenten, kan het ongelooflijk interessant zijn om op een informele van gedachten te wisselen over je studiegebied met een expert in dat gebied. En die experts zijn hier in Leuven niet ver te zoeken, maar je moet wel op hun deur durven kloppen.

JELLE MAMPAEY

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver.

Experts zijn hier in Leuven niet ver te zoeken, maar je moet wel op hun deur durven kloppen

ScherpGesteld

• • • • • FOTO'S: MICHAEL VERHEYDEN

Afgelopen woensdag was het Ladeuzeplein één grote waterpoel. Verschillende kringen van Leuven en ver daarbuiten gooiden massaal waterballonnen naar elkaar. Dat het tof was, mag blijken uit de beelden.

Nadenken over ondernemen

Enkele studenten-ondernemers willen meer ondersteuning. De faculteiten Wetenschappen en Industriële Ingenieurswetenschappen spelen in op de vraag naar meer innovatie.

Wetenschappen wil innovatieminor

De faculteit Wetenschappen komt met een nieuwe minor rond innovatie, vertelt decaan Peter Lievens.

KORNEEL DE SCHAMP

“We wilden al een tijdje een component innovatie aan de opleidingen Wetenschappen toevoegen,” vertelt Peter Lievens, de decaan van de faculteit Wetenschappen. “Na enig debat is het voorstel nu een minor te definiëren.” Bachelorstudenten Wetenschappen hebben nu al de kans om voor 30 van hun studiepunten een minor te kiezen. De keuzes gaan van de minor “verbreding” en “onderwijs” tot opleidingsspecifieke minoren zoals “chemische technologie” bij chemie of “medische stralingsfysica” bij de fysici. Daar komt normaal gezien in de volgende jaren dus “innovatie” bij als keuze voor alle acht disciplines van de faculteit.

“Het is de bedoeling om studenten algemene ondernemerstools aan te reiken, zodat ze een eventuele ontdekking in hun onderzoek kunnen gebruiken om te innoveren, verder te ontwikkelen en eventueel te commercialiseren,” gaat Lievens verder. “We hopen de minor aan te bieden vanaf het academiejaar 2014-2015. Hij zal vooral enkele basisvakken rond economie, recht en ondernemen bevatten, maar ook een interdisciplinaire praktijkoefening rond het opvolgen van een wetenschappelijke vinding.”

Lievens: “We komen in ons onderzoek regelmatig enkele nieuwe ontdekkingen tegen, die potentieel tot een nieuw product kunnen leiden. In die keten van nieuwe vinding tot een product op de markt nemen wetenschappers een unieke positie in, vaak in het begin van dat proces. Maar ook in de finale fase: de marketing. Daar willen we wetenschappers beter op voorbereiden.”

Lievens benadrukt dat het nog steeds om een voorstel gaat: “Er is nog geen beslissing, maar mijn inschatting is dat die minor er zal komen.”

Studenten willen ruimte om te ondernemen

Enkele ondernemende studenten willen een apart statuut, professionele ondersteuning en een ontmoetingsruimte.

JENS CARDINAELS

Enkele studenten-ondernemers denken na over hoe ondernemende studenten kunnen worden ondersteund. “Leuvense studenten-ondernemers missen van alles,” vertelt Raphaël Weuts, de voorzitter van het Leuvense Studenten-ondernemersoverleg. “Een speciaal statuut, zoals aan de UGent zou handig zijn, want nu moeten we vaak lessen overslaan (in Gent krijgen studenten-ondernemers gunsten bij lessen- en examenroosters, red.). We hebben vooral nood aan een vaste plaats waar we elkaar kunnen ontmoeten: een zogenaamde incubator. Er zijn genoeg mogelijkheden: van het leercentrum Agora tot een verdieping in een bestaand gebouw. In die ruimte moeten er bureaus zijn, printers, telefoons... En ook adviserend personeel.”

Moet de universiteit al die ondersteuning bieden? “Daar zijn we nog niet uit,” zegt Weuts. “De KU Leuven zou de werkruimte kunnen sponsoren, maar ook de stad Leuven, de werkgeversorganisatie Voka of de provincie Vlaams-Brabant zouden dat kunnen doen.”

Frederik Deman, de preses van de geneeskundekring Medica, verwoordt de mening van wel meerdere studentenvertegenwoordiger. Hij is gewonnen voor een apart statuut. “Maar ik stel me de vraag of dat even omvattend moet zijn als dat van bijvoorbeeld topsporters.”

Ook tegen coaching door professoren heeft hij geen bezwaar. “Maar ze mogen niet overbelast worden.”

Aparte lokalen voor studenten-ondernemers hoeven niet voor Deman. “Er zijn lokalen genoeg om te reserveren.”

Industriële ingenieurs werken aan innovatieproject

“Er wordt in Vlaanderen veel over innovatie gesproken, maar er wordt weinig aan innovatie gedaan,” klinkt het bij de industrieel ingenieurs. Daar willen ze iets aan veranderen met innovatiestages voor getalenteerde studenten.

JENS CARDINAELS

Het is de faculteit Industriële Wetenschappen niet ontgaan dat Vlaanderen de laatste jaren matig scoort op vlak van ondernemerschap en innovatie, zoals de Vlaamse en federale administratie vorige week meldde. Daarom wil de faculteit haar meest getalenteerde studenten aanzetten tot innovatie. Als voorbeeld nemen ze opleidingen die er nu al zijn aan Groep T.

“We nemen innovatieve postgraduaatopleidingen, zoals de zonnwagen van Groep T, als voorbeeld en we willen ze verspreiden over alle opleidingen industrieel ingenieur van de Associatie KU Leuven. Indien mogelijk zelfs over heel Vlaanderen,” zegt decaan Kris Willems.

“Onze industriële ingenieurs hebben een goede technische bagage, maar er is te weinig ruimte om niet-technische competenties te ontwikkelen die ze nodig hebben op de arbeidsmarkt,” zegt profileringscoördinator Jan Ivens. “Dat willen we veranderen met ons postgraduaat met zijn innovatiestages.”

Hogeschoolopleidingen

“Tijdens een innovatiestage werken studenten een half jaar of een jaar in een bedrijf om er zich te focussen op een innovatieproject. Daarnaast moeten ze ter waarde van twintig studiepunten vakken volgen, die ze vrij mogen kiezen met behulp van zelfevaluatie en een coach. Misschien wordt het zelfs mogelijk om vakken op te nemen aan andere univer-

siteiten. Het is de bedoeling dat de vakken gericht zijn op de praktijk. Ook hogeschoolopleidingen zijn dus een optie.”

Bedrijven zullen projecten kunnen indienen bij de universiteit. “We screenen het bedrijf en het project, want we willen geen banale stage,” zegt Ivens. “Het draait in de eerste plaats om de competentiegroei van de student en in de tweede plaats om de innovatie van het bedrijf.”

Niet elke student kan het postgraduaat volgen. “Er is een selectieprocedure. Examenresultaten zijn een element, maar motivatie ook. Daarna worden de studenten gekoppeld aan bedrijven en projecten. Het bedrijf maakt de uiteindelijke selectie.”

“Het enthousiasme van de bedrijven is erg groot”

JAN IVENS, FACULTEIT INDUSTRIËLE INGENIEURSWETENSCHAPPEN

Op hoeveel procent van de studenten mikt de faculteit? “In het buitenland volgt ongeveer 7 procent van de studenten industrieel ingenieur een programma als dit,” zegt Ivens.

De studenten zullen worden begeleid door een coach van de opleiding en een mentor van het bedrijf. “De bedrijven moeten beseffen dat ze een serieuze inspanning moeten leveren,” aldus Ivens.

“We schatten dat een van hun ingenieurs ongeveer 20 procent van zijn tijd moet spenderen aan onze studenten.”

Volgens Willems is de timing krap. “We doen nu een haalbaarheidsstudie. De resultaten worden in mei voorgelegd aan de associaties. Als die hun goedkeuring geven, zal de Vlaamse regering gevraagd worden een pilootproject van één of twee jaar te financieren. Het zou starten in 2014.”

“Als de regering niet investeert, zal onze faculteit bekijken hoe we er zelf mee verder gaan,” aldus Willems.

“Het enthousiasme van de bedrijven is erg groot.”

a l d u s
I v e n s .

Billy Dehaen

Rectorkandidaten steunen studenten-ondernemers

Studenten-Ondernemers zijn een hot topic, en dus kan het thema niet ontbreken in de rectorverkiezingen.

JENS CARDINAELS, KORNEEL DE SCHAMP EN JELLE MAMPAEY

Niet alleen de faculteiten en de studenten denken na over ondernemen, ook de kandidaat-rectoren willen ondernemende studenten helpen.

Bart De Moor zou graag bij Leuven Research and Development (LRD), het contactpunt tussen universiteit en industrie, een ruimte onderbrengen voor studenten. “Studenten uit verschillende disciplines kunnen elkaar daar ontmoeten. Er is veel knowhow aanwezig bij LRD en ons Industrieel Onderzoeksfonds.”

“Studenten-ondernemers moeten ondersteund worden door onder andere LRD,” vindt ook Tine Baelmans. “Maar ook door professoren van disciplines binnen bijvoorbeeld de economie of de technologie.”

Voor Baelmans moet het eerst duidelijk zijn wie de studenten-ondernemers

precies zijn voor de universiteit hun een werkruimte kan geven. “Studenten-ondernemers zijn voorlopig niet gedefinieerd. Dat moet eerst duidelijk worden vooraleer we de discussie rond ruimte en andere ondersteuning kunnen voeren.”

De Moor is voor een statuut. “Het is een mooi label waarmee we kunnen uitpakken. Ook met de studenten-ondernemers zelf en hun business kunnen we ons profileren.”

Maex klinkt voorzichtiger: “Het ondersteunen van ondernemerschap en ondernemingszin is een prioriteit en het is ook in de Europese context zeer belangrijk. Ik wil maximaal initiatieven van studenten steunen. Een statuut is één zaak, maar het is belangrijk om met alle betrokkenen te bespreken wat zo'n statuut dan wel moet inhouden. De KU Leuven speelt met LRD een internationale voortrekkersrol.”

De Moor vindt het goed dat de faculteiten nadenken over ondernemen. “Er is nu al een universiteitsbreed vak initiatie tot ondernemen met zo'n tweehonderd studenten. Maar er kan nog meer gedaan worden. Zo zijn er bij humane wetenschappen heel wat mogelijkheden tot ondernemen, omdat ook waardevolle content hoe langer hoe belangrijker wordt in producten en diensten.”

Ook Maex ziet een positieve evolutie: “Er zijn de laatste jaren al heel wat vakken opgericht rond ondernemen, en we moeten zien dat we elkaar maximaal kruisbestuiven.”

Rik Torfs staat positief tegenover de voorstellen. Ik vind begeleiding van studenten-ondernemers belangrijk, al moeten ze nadien ook wel resultaten kunnen voorleggen.”

“In Vlaanderen worden jongeren met een universitair diploma minder snel ondernemer dan jongeren met een hogeschooldiploma. Dat is problematisch, een hoger opleidingsniveau betekent normaal ook meer ondernemerschap.”

Onderwijs

LAGEROPGELEIDEN VALLEN UIT DE BOOT IN DE DIPLOMADEMOCRATIE

“Elke partij wordt geleid door hogeropgeleiden”

De touwtjes van onze maatschappij zijn in handen van hogeropgeleiden. Wie geen hoger diploma heeft, voelt zich niet vertegenwoordigd en vlucht in populisme. Dat stelt de politicoloog Marc Hooghe in een artikel voor Ons Erfdeel.

SAM RIJNDERS EN INE DEPREZ

“Een diploma is steeds meer het toegangsticket tot het politieke bedrijf,” legt Hooghe uit. “Kijk naar onze regeringen en parlementen: bijna iedereen heeft een diploma hoger onderwijs. Meryame Kitir (*arbeidster bij Ford Genk en sp.a-volksvertegenwoordigster, red.*) is waarschijnlijk de enige echte arbeidster in het parlement.” Beter opgeleide en bekwame politici hebben hun voordelen, maar lageropgeleiden herkennen zich niet langer in hun eigen (volks)vertegenwoordigers. “Zouden de arbeiders van Ford Genk zich gehoord voelen in een parlement zonder Kitir?”

Daar is Bart Pattyn, ethicus aan de KU Leuven, het niet mee eens. “Wie vindt dat hogeropgeleiden lageropgeleiden niet kunnen vertegenwoordigen, gaat ervan uit dat die eersten enkel hun eigenbelang nastreven. Dat is niet zo.” Dat kan bevoogdend en paternalistisch overkomen, reageert Hooghe. “Zoiets wordt in onze samenleving niet meer aanvaard. Hogeropgeleiden vinden duidelijk andere thema's zoals veiligheid en leefmilieu belangrijk. Lageropgeleiden voelen zich gefrustreerd en uiteten dat door verzet tegen migratie en Europa.”

Populisme

Een frustratie waar populistische partijen in heel Europa gretig van profiteren. “Dat is juist het drama,” meent Hooghe. “Die partijen hebben een gemakkelijk verhaal, maar geen echt alternatief. Eigenlijk is het kiesbedrog.” Iets wat Pattyn onderschrijft: “Populistische partijen willen de solidariteit in de ziektezorg afbouwen. Laat hun kiespubliek nu net de grootste nood hebben aan een goede sociale zekerheid.”

Moeten klassieke partijen dan uit hun ivoren toren kruipen en de taal van het volk spreken? Niet volgens beide academici. “Na-

tuurlijk is helder communiceren belangrijk. Maar veel problemen zijn nu eenmaal complex. Als iemand een eenvoudige oplossing voor de financiële crisis heeft, mag die dat nu zeggen,” aldus een sceptische Hooghe.

Volgens Pattyn gaan we zelfs de confrontatie met het populisme uit de weg. “Onze democratie behandelt meningen als bezit. Je moet ze respecteren en anderen mogen zich er niet mee mengen. Maar overtuigingen moet je kunnen tegenspreken, anders is er geen debat meer.”

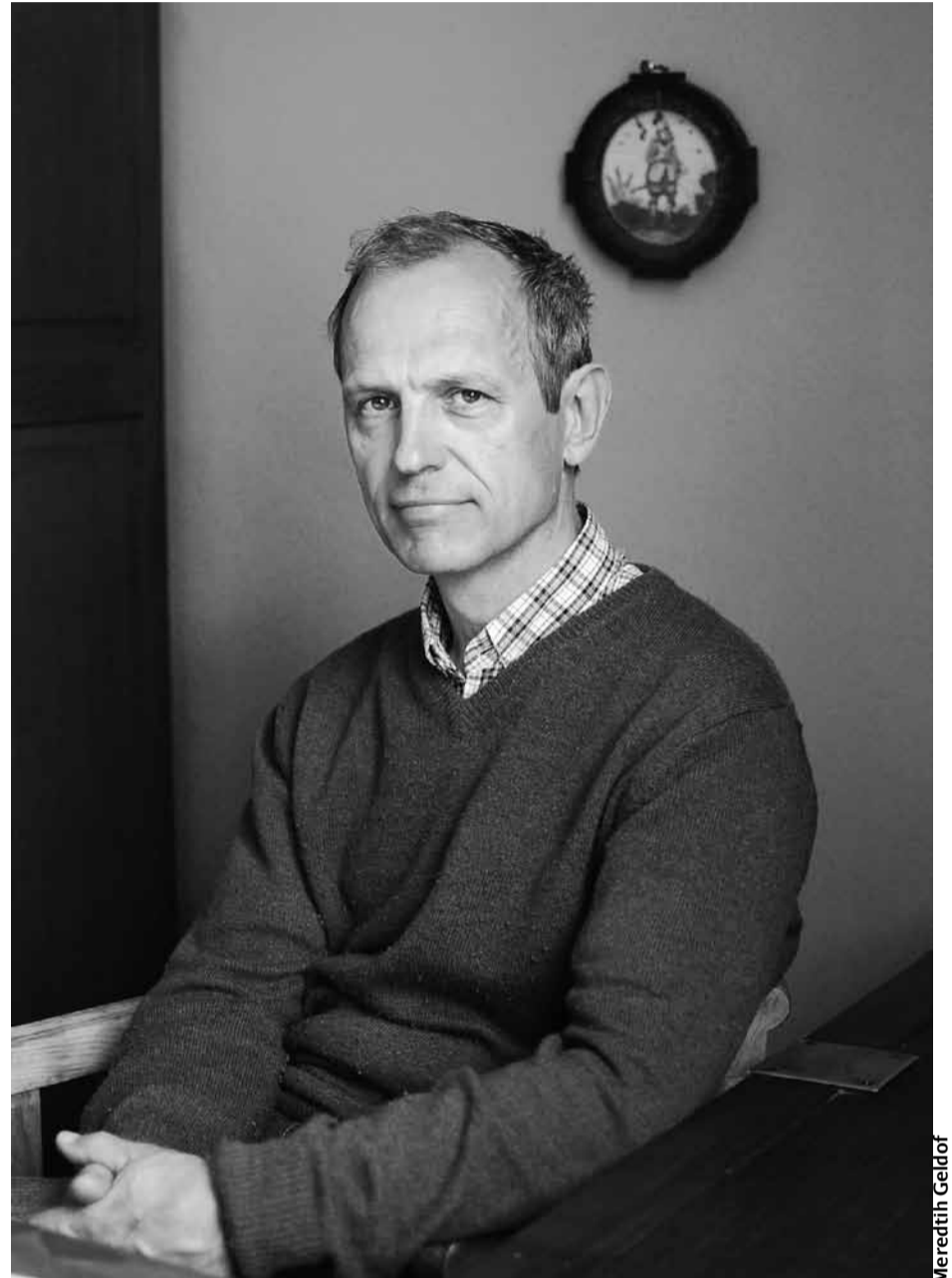
Bourgeoisiedemocratie

Dat de politieke macht ongelijk verdeeld is, is geen nieuw fenomeen. “Vroeger had je inderdaad een economische ongelijkheid,” geeft Hooghe toe, “maar nu is die verschoven naar een onderwijskundige ongelijkheid. Onze premier heeft een arme achtergrond, maar behoort met een doctoraat in de chemie tot de diploma-elite.”

In die zin is de ongelijkheid zelfs gegroeid, meent Hooghe. “In een bourgeoisiedemocratie (*waar de hogere socio-economische klassen de macht hebben, red.*) had je nog een tegenelite van vakbondsleiders en socialistische politici. Die bestaat nu niet meer, want elke partij wordt geleid door hogeropgeleiden. Zelfs populistische partijen, ook al bewijzen die lippen dienst aan de lageropgeleiden. Je kunt niet ontsnappen aan de diplomademocratie.”

Ook een discours van kansengelijkheid, waarbij iedereen evenveel kans moet maken op een diploma, zal niet helpen, meent Pattyn. “Hoe meer we gelijke kansen benadrukken, hoe meer we zeggen dat je er moet raken en daar zelf verantwoordelijk voor bent. Dat lukt niet iedereen: veel mensen stoppen voortijdig met studeren. Laat ons andere talenten dan intelligentie in de verf zetten. Zoals vriendelijkheid, leiderschap en loyaliteit. Zo creëer je echte gelijkheid.”

“Je kunt niet ontsnappen aan de diplomademocratie”

Bart Pattyn: “Onze democratie behandelt meningen als bezit.”

“Goed recht van studenten om examenvragen te verspreiden”

Kringen worden steeds professioneler in het uitwisselen van examenvragen. Niet iedereen is daar even blij mee. Professoren vinden het moeilijk om telkens opnieuw goede vragen te bedenken.

WOUTER GOUDESEUNE

Examenvragen worden al decennia onder studenten doorgegeven, waar wettelijk niets mis mee is. Toon Boon, de stafmedewerker academische wetgeving aan de KU Leuven, licht toe: “Er zijn geen wettelijke bepalingen die het verspreiden van examenvragen tegengaan. Je kunt je natuurlijk wel de vraag stellen of dat goed is voor het onderwijsproces. Professoren moeten dan namelijk elke examenperiode opnieuw vragen bedenken, wat vooral een probleem is voor multiple-choice-examens. Dat zijn namelijk vaak technische vragen waarvan een student het antwoord perfect van buiten kan leren. Om grote open vragen te beantwoorden is dat minder een probleem, omdat een student dan toch alles moet kennen.”

Er circuleren nu plannen om de verspreiding van multiplechoicevragen tegen te gaan. “Studenten hebben recht op de inzage van hun examens en mogen een kopie ervan mee naar huis nemen. Een denkpiste van de Onderwijsraad (*een adviesorgaan dat zowel faculteiten als studenten vertegenwoordigt, red.*) is om het spreiden van

dergelijke kopies tegen te gaan op straffe van sancties,” aldus Boon.

Rien Hoeyberghs, de preses van ingenieurskring VTK, is resoluut tegen een inperking van de verspreiding van vragen: “Examenvragen zijn een goede indicatie van wat er verwacht wordt van een student. Veel professoren plaatsen ook zelf oude

examenvragen op Toledo. Studenten zullen trouwens altijd een manier vinden om aan oude vragen te geraken, het is onmogelijk dat volledig aan banden te leggen.”

Wiki's

De meeste kringen zorgen voor een efficiënte verspreiding van examenvragen. Economika en VTK hebben dit academiejaar een wiki gelanceerd om vragen en samenvattingen uit te wisselen. Een wiki is een webtoepassing waarmee documenten gezamenlijk kunnen bewerkt worden.

Hoeyberghs is enthousiast: “Onze wiki is een grote hulp voor de studenten, oude examenvragen zijn zowat het meest efficiënte studiemateriaal. Belangrijk is dat professoren zelf niet op onze wiki kunnen, omdat ze anders daarop zouden kunnen inspelen door moeilijkere vragen te bedenken. Onze wiki biedt ook de mogelijkheid om vakken en professoren te evalueren. We geven die evaluatie dan ook door aan de professoren.”

Economika heeft ook een wiki gelanceerd, de Ekowiki. Elia Mariën van het Onderwijs-

zijn dus volledig betrouwbaar. Vaker gaat het echter om vragen die studenten zich herinneren vlak na hun examen en die dus niet exact worden doorgegeven zoals ze oorspronkelijk gesteld waren. Claude Creemers, professor aan de faculteit Ingenieurswetenschappen, vindt dat studenten verstandig moeten omgaan met examenvragen: “Tijdens vragensessies herken ik soms oude examenvragen die verminkt of onvolledig zijn. Ik vraag me af wat de waarde is van het uitwisselen van dergelijke vragen. Het is natuurlijk wel het goed recht van studenten om vragen te verspreiden.”

Bij de kringen valt te horen dat het probleem van incorrecte vragen beperkt is. Kathleen Lewyllie, de onderwijspreses van Babylon, relativeert: “Studenten mailen inderdaad vaak na hun examen de vragen door die ze zich nog kunnen herinneren. Maar studenten kunnen reageren op de geposte vragen door ons een betere versie van de vraag door te mailen. Onvolledige vragen posten we trouwens niet op ons forum.”

Ook Hoeyberghs meent dat de vragen op de VTK-wiki betrouwbaar zijn: “Vaak is de exacte bewoording niet van tel, maar wel de structuur en de inhoud van de vraag. Bij een studie zoals filosofie is de verwoording wel veel belangrijker.”

“Ik vraag me af wat de waarde is van het uitwisselen van verminkte vragen”

comité geeft meer informatie: “De Ekowiki is er gekomen wegens de grote vraag van studenten naar examenvragen. De decaan had geen bezwaren tegen onze wiki, we hebben die dus niet achter de rug van de faculteit opgericht. Studenten die samenvattingen of vragen hebben, moeten die doormailen. Aanvankelijk kon iedereen zelf posten, maar toen onze hoofdpagina vol reclame stond, hebben we het systeem aangepast.”

Een aantal vragen die uitgewisseld worden, komen uit voorbeeldexamens en

RECTORKANDIDATEN OVER INTERNATIONAAL BELEID

Engels, macht en samenkomen

De vier professoren die in mei de nieuwe rector van de KU Leuven willen worden, zullen ervoor moeten zorgen dat de universiteit een sterk internationaal beleid heeft. Wij vroegen ze wat ze vinden van Engels in het hoger onderwijs, hoe ze de kwaliteit van de universiteiten waarmee de KU Leuven samenwerkt willen verhogen en welke alternatieven er zijn voor de klassieke uitwisseling.

JENS CARDINAELS EN EVA SCHALBROECK

Engels aan de KU Leuven

De laatste jaren is de verengelsing van het hoger onderwijs een belangrijk thema. Er wordt een evenwicht gezocht tussen de bescherming van het Nederlands als academische taal en de internationale competitiviteit van de universiteiten. De rector-kandidaten zijn niet tot matig enthousiast over de taalregels die de Vlaamse regering recent invoerde. Ze zijn het erover eens dat de universiteiten zouden moeten beslissen over hun taalbeleid.

Voor Rik Torfs is de context erg belangrijk om te bepalen of een vak in het Engels moet. "Bij biomedische en exacte wetenschappen kan er sterker op het Engels worden gefocust. Maar dat geldt veel minder voor de humane wetenschappen."

"Zeker voor de bachelorstudenten moet het Nederlands bewaard worden. Ook voor de masters kunnen er maar weinig uitzonderingen zijn. Ik vind dat het de taak van de universiteit is om ervoor te zorgen dat het Nederlands een onderwijsstaal blijft," zegt Torfs.

Ook Karen Maex wijst op het belang van Nederlands in de bachelor. "Met een goede mix aan Nederlandstalige en anderstalige opleidingen blijft het mogelijk om buitenlandse professoren aan te trekken."

Bij Bart De Moor hetzelfde geluid. Hij is gelukkig met de huidige situatie. "25 percent van de opleidingsonderdelen wordt gedoceerd in het Engels, vooral in masters."

Voor Tine Baelmans hoeft er niet zozeer meer in het Engels worden gedoceerd. "Maar wel consequenter: we moeten kijken in welke opleidingen het nuttig en nodig is. Engels is geen synoniem voor internationalisering."

De rector-kandidaten zijn het erover eens dat de universiteiten qua taal macht moeten terugwinnen van de Vlaamse regering.

"De universiteit moet zelf kunnen beslissen om opleidingen die volgens haar een internationale meerwaarde hebben in het Engels te doceren," aldus Maex.

"De regels van de Vlaamse regering zijn te streng," vindt Torfs. "De universiteiten weten beter dan de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement hoe ze tegelijk internationaal competitief kunnen zijn en het Nederlands als onderwijstaal kunnen bewaren."

Baelmans vindt dat universiteiten zeker voor de masters meer vrijheid moeten krijgen. "We moeten internationale studenten kunnen voorbereiden op een doctoraat. Een Engelstalige vooropleiding is essentieel."

Bij De Moor klinkt het iets voorzichtiger: "Het is moeilijk om de graad van verengelsing centraal op te leggen. Er moet voldoende vrijheid zijn voor de faculteiten, maar centraal kunnen we de graad van verengelsing wel cijfermatig opvolgen."

Kwaliteit Erasmus verhogen

Alle kandidaat-rectoren erkennen dat er meer aandacht moet gaan naar de kwaliteit van de partner-universiteiten van de KU Leuven.

"We moeten luisteren naar de ervaringen van studenten," aldus Rik Torfs. "Als Erasmus geen verrijking is, is dat onaanvaardbaar. Bovendien moeten we ook luisteren naar professoren die ervaring hebben met studenten van de partneruniversiteiten. De ervaringen van professoren en studenten moeten gedeeld worden via bijvoorbeeld Facebook en niet op een formele manier, zodat er niet nog meer administratieve last ontstaat."

Voor Karen Maex is enkel samenwerken met prestigieuze universiteiten niet voldoende. "Door het initiatief bij de faculteiten te leggen, zal de kwaliteit van uitwisselingen stijgen. Zowel voor inkomende studenten als Leuvense studenten die naar het buitenland vertrekken."

Het idee van gestructureerde mobiliteit - waarbij lesgroepen worden uitgewisseld - helpt volgens Bart De Moor om de kwaliteit van de uitwisselingen te garanderen. "Doordat afspraken worden gemaakt door opleidingen, hebben we meer controle over de kwaliteit."

"Om de kwaliteit te verhogen, moeten we er rekening mee houden dat er universiteiten zijn

"De universiteiten weten beter dan de Vlaamse regering hoe taalbeleid aan te pakken"

RIK TORFS

die erg sterk zijn op een specifiek domein," zegt Tine Baelmans. "Daarom spelen de faculteiten bij de selectie de belangrijkste rol. En bij faculteiten met veel disciplines, zoals Letteren, moeten ook de studierichtingen mee kunnen bepalen met welke partners ze samenwerken."

Torfs denkt er hetzelfde over. "Het centrale universiteitsbestuur moet een ondersteunende rol spelen. Ze moeten de nodige middelen geven aan de faculteiten."

"Een aantal zaken moeten door de universiteit gestuurd worden," vindt Maex. "Maar de faculteiten kunnen het best inschatten welke uitwisselingen kwalitatief een meerwaarde zijn."

"Naast het decentraal beleid (door de faculteiten, red.) moet er ook een centrale beleidsvisie zijn om de problemen aan te pakken," aldus De Moor. "Een centrale vicerector kan handig zijn. Een centrale instantie kan de kwaliteit van de uitgaande mobiliteit van onze studenten mee ondersteunen"

Rik Torfs

Tine Baelmans

Bart De Moor

Karen Maex

Andrew Snowball

Meer dan alleen Erasmus

Bij internationale ervaring denkt iedereen meteen aan Erasmus. Maar er zijn meer manieren om studenten internationaal te laten gaan. Ook daar denken de kandidaat-rectoren over na. Ze willen volledige lesgroepen uitwisselen en buitenlandse en Leuvense studenten bij elkaar brengen.

Bart De Moor haalt inspiratie bij Erasmus For All, de opvolger van Erasmus. Hij denkt aan structurele mobiliteit: bijna alle studenten van een opleiding voor een semester naar een buitenlandse universiteit sturen. "Dat is bij bepaalde masters mogelijk en er is ook voldoende Europese belangstelling. Maar het is niet voor alle richtingen mogelijk en in mindere mate voor bacheloropleidingen."

Tine Baelmans is slechts een matige voorstander van gestructureerde mobiliteit. "Het is goed om halve lesgroepen uit te wisselen, maar ik weet niet of het altijd mogelijk is."

Karen Maex vindt volledige lesgroepen uitwisselen op zich geen slecht idee. "Maar ik stel mij vragen bij de haalbaarheid. Het zou erg complex zijn."

"Lesgroepen uitwisselen, is een optie," zegt Rik Torfs. "We kunnen onderzoekers en studenten ook laten deelnemen aan colloquia in het buitenland."

De rector-kandidaten willen inzetten op de vermenging van buitenlandse en binnenlandse studenten in Leuven. "Dat kan perfect tijdens de lessen gebeuren, wanneer beide groepen samenzitten," aldus Baelmans.

Volgens Maex moeten de bestaande initiatieven van de faculteitskringen worden voortgezet. "Ook initiatieven van de internationale studenten kunnen een sterk sociaal weefsel creëren. Internationalisering is een mindset."

De Moor vindt dat vooral de studenten hun verantwoordelijkheid moeten

"Lesgroepen uitwisselen is geen slecht idee, maar is het haalbaar?"

KAREN MAEX

ten nemen. "Zij en de studentenraad LOKO moeten gestructureerd contact opnemen met buitenlandse kringen. Ook heb ik als vicerector Internationaal Beleid een werkgroep opgericht over de internationalisering van de leertrajecten van studenten."

"Artificiële ondersteuning zal het probleem niet oplossen," aldus Torfs. "Gemeenschappelijke activiteiten zijn de oplossing. Als je een ontmoetingshuis opent, maar geen activiteiten organiseert die de moeite waard zijn, zul je geen volk lokken. Daar moeten zowel de universiteit als de studentenkringen rekening mee houden."

"Geen hele lesgroepen naar buitenland"

Neil Simons analyseert de internationale plannen van de kandidaat-rectoren. Hij is lid van LOKO International, de internationale werking van de studentenraad.

Simons is niet overtuigd van het plan om volledige lesgroepen uit te wisselen. "Veel studenten willen niet naar het buitenland. Bovendien lijkt het me een soort groepsreis, waarbij er een Vlaamse omgeving in het buitenland wordt gecreëerd. Zo verdwijnt een deel van de internationale ervaring: alles is gepland en de student moet niets zelf ontdekken."

Simons vindt de plannen om internationale en Leuvense studenten bij elkaar te brengen vaag. "Bart De Moor focust op internationale mobiliteit van studenten en onderzoekers. Maar hij schenkt te weinig aandacht aan internationalisatie in Leuven. Tine Baelmans zegt dan weer dat er een kloof is tussen binnenlandse en buitenlandse studenten, maar ze zegt niet hoe ze die zou dichten. Op dat vlak is Torfs duidelijker. Hij belooft materiële steun om studenten samen te brengen." (jc)

Student

WATERBALLONNEN VERFRISSEN HEET LADEUZEPLEIN

3.000 man, 150.000 ballonnen

Woensdag vond op het Ladeuzeplein de Lipton Big Splash plaats. Het evenement werd georganiseerd door Ekonomika en Lipton in het kader van de kiesweek. Drieduizend studenten namen deel.

PIETER HIELE

Drieduizend. Dat is hoeveel studenten woensdag verzamelden op het Ladeuzeplein in de strijd om de overwinning van het gigantisch waterballonnengevecht onder de naam Lipton Big Splash. De hoofdprijs? Een TD waarvan de drank en de muziek gesponsord worden door Lipton. Onderverdeeld in vijftien ploegen gingen ze de natte uitdaging aan.

150.000 ballonnen

Dankzij de uitbundige zon zat de sfeer er goed in. Kjell Geurst, de opkomende preses van kiesploeg Voltage van Ekonomika is zeer tevreden: "Het was een succes. Het plein stond vol en het weer was een belangrijke factor. Jammer genoeg strandde Ekonomika in de halve finale." De finale werd gespeeld door de twee Leuvense ploegen Industria en Pedal. Pedal toonde zich in de eindstrijd als overwinnaar.

Behalve Leuvense ploegen waren echter ook ploegen van buiten Leuven aanwezig. Kjell: "Vorig jaar werd de Big Splash beperkt tot Leuvense deelnemers. Dit jaar hebben we dat opengetrokken. Ook Brussel, Antwerpen en Gent konden zo meedoen. Het doel was om op het evenement te kunnen verbreederen met de andere studentensteden."

Voor het gigantische gevecht werden 150.000 ballonnen voorzien. Die werden in blauwe bakken heen en weer geschipperd tussen de ploegstandjes en het slagveld. Toch was er nergens een kraan te bespeuren. "Twee weken voor aanvang van het evenement is men in een beschutte werkplaats begonnen met het vullen van al de ballonnen," vertelt Freek Bracke, de woordvoerder van de organisatie.

Small Splash

Op een boogscheut afstand van de Lipton Big Splash vond woensdag ook een alternatief plaats georganiseerd door de kringen Historia, Babylon en Musicologie. "Heel toevallig hadden we op woensdag in het kader van onze kiesweken ook een waterballonnengevecht gepland in de Erasmustuin,"

vertelt Jonas Lambrechts, de opkomende preses van Historia. "We beseften toen niet dat aan de andere kant van de bibliotheek op hetzelfde moment de Big Splash zou plaats vinden. Achteraf gezien was dat wel grappig."

"Pas een week of twee nadat we onze activiteit vastlegden, hoorden we van de Big Splash van Ekonomika," vertelt Aurelie Buti, de opkomende preses van Musicologica. "We hebben toen besloten om met onze activiteit verder te gaan en in tegenstelling tot vorig jaar niet deel te nemen aan de Big Splash."

"Het gevecht was ongestructureerd, wat het alleen maar leuker maakte," zegt Au-

relie. "Iedereen vecht tegen iedereen en moest zelf ballonnen vullen. Het gevolg

"Iedereen vecht tegen iedereen"

was een goede groepssfeer waar meer bonding dan rivaliteit aanwezig was. Dat is ook de reden waarom we met ons eigen waterballonnengevecht verder wilden doen."

Michael Verheyden

"Ieder bier dient anders geconsumeerd te worden"

Doorheen het jaar ruikt Leuven al eens naar Stella Artois. Afgelopen weekend was het de Brabantal die naar bier rook. Het Zythos Bierfestival was er neergestreken. Geen geur van onvermalen mout, maar van speciale bieren, streekbieren en nog meer soorten gerstenat.

CÉDRIC SUTTELS

Gewapend met een 15-cl proefglas, een glashouder en een biercatalogus betreedt de bierproever en -kenner de arena. Zythos haalde voor haar tiende jubileumeditie maar liefst 102 brouwerijen in huis. Goed voor zo'n vijfhonderdtal verschillende bieren.

"Tijdens deze twee dagen verwachten we zo'n 15.000 bezoekers," vertelt Yannick de Cocquéau, één van de verantwoordelijken van Zythos, "waarvan er veertig procent buitenlanders zijn. Het gaat dan om Australiërs, Nederlanders, Italianen en Scandinaviërs. Bizar genoeg heel weinig Duitsers."

Zoet, zuur of hoppig?

Hij vraagt wat we willen drinken. We krijgen de keuze uit een zoet of een zuur bier. We gaan voor zoet. Yannick neemt ons mee naar de Waalse brouwerij Grain d'Orge uit Hombourg-Plombières. Deze brouwerij heeft zelf zes eigen bieren, maar brouwt voornamelijk bier voor anderen. We krijgen een Franche Fleur (met vlierbloesem), een Moulinoise (met appel) en een Tigneuse

(met rode vruchten) voorgeschoteld. Ze smaken.

Yannick: "Alle brouwerijen hier zijn Belgisch. Ons doel is dan ook om de biercultuur bekend te maken en mensen bewust bier te laten drinken. Ieder bier dient anders geconsumeerd te worden. Men moet van bier genieten. Een pintje binnen kappen moet natuurlijk ook kunnen."

Naast de kleinere en meestal voor leken onbekende brouwers, heeft AB Inbev ook een standje, even groot als de andere. Logischerwijs mogen ze in Leuven niet ontbreken. We hadden ons echter voorgenomen

"Er is een heropleving van brouwen aan de hand van oude tradities bezig"

om originele keuzes te maken, dus lieten we de Leffe Royal aan ons voorbij gaan.

Een man vult de mandjes met broodjes aan. Om zijn nek hangt een glas Cuvee Jacobin. "Wilt ge eens proeven? Ik heb de hele dag nog niets anders gedronken!" klinkt

het. Deze Cuvee wordt op houten vaten gezet waardoor hij intenser smaakt. "Er is een heropleving van brouwen aan de hand van oude tradities bezig," voegt hij er aan toe.

Bieradviseur

Het volgende biertje wordt lukraak gekozen: een La Mère Vertus van brouwerij Millevertus uit Breuvanne. "De meest opmerkelijke biernaam die ik vandaag al ben tegengekomen," deelt een bezoeker me mee. Vervolgens geeft hij het een vijf-en-een-half op zijn scoreblaadje. Het goudblonde bier geeft ons, volgens de catalogus, een lang mondgevoel met een nasmaak van hop. Onwetend als we zijn, geloven we het.

Omdat we toch iets bewuster willen drinken, begeven we ons naar de bieradviseurs. Die vrijwilligers staan erom bekend alle

Leffe. Hij stelt voor om een Deugniet van brouwerij Du Bocq te gaan drinken.

Onderweg naar Du Bocq zijn we de weg kwijt en bestellen we gewoon een Saison du Dottignies van brouwerij De Ranke. Het amberkleurige bier smaakt bitter. Er ontstaat discussie onder de gelederen. We besluiten, met een portie kaas in de hand, dat de Saison iets is waar je voor moet zijn.

We verwerken nog een heel zure Kriek Girardin van een brouwershuis te Sint-Ulriks-Kapelle en een Dief van brouwerij Engilsen uit Tessenderlo. Vervolgens begaan we echter een kapitale fout. We kiezen voor een standje waar heel veel volk staat aan te schuiven: De Dochter van de Korenaar. Daar bestellen we, om avontuurlijk te zijn, een Peated Oak Aged Embrasse. Het zou moeten proeven naar whiskey, chocolade, koffie en gedroogd fruit. Zelf smaken we enkel intense aroma's van hout. Ook dat is het festival: bieren ontdekken die je niet lust.

Extra Muros

We besluiten het vandaag voor bekeken te houden. Dezelfde avond staat er nog een bezoek aan de Oude Markt op het programma voor Extra Muros, een nevenactiviteit van het bierfestival. Enkele cafés serveren een speciaal bier dat niet op het bierfestival te verkrijgen is. We hebben nog een twintigtal soorten te ontdekken.

Student

PRESES & PREJUDICE (11) | POLITIKA

“Wij zijn geen mietjes”

Elke kring torst vooroordelen met zich mee. Maar tussen waarheid en leugen ligt een glibberig pad. Veto geeft om de twee weken een Leuvense preses de kans om de vooringenomenheid over zijn of haar kring de wereld uit te helpen. Deze week: Ivern Reynders, de kringcoördinator van Politika.

NELE HIELE EN ANNEKE SALDEN

Sociale Wetenschappen staat bekend als de vuilbak van de universiteit. Wie rechten niet aankon, komt bij jullie terecht.

Ivern Reynders: «Dat is complete nonsens. Het kan wel zijn dat mensen uit rechten geïnteresseerd zijn in politiek en bij ons een iets andere benadering vinden dan puur recht, maar ze zullen nog steeds

tieke wetenschappen, of sociologie: de studenten kunnen later altijd nog hun keuze maken.»

Zijn studenten die communicatiewetenschappen studeren mediageil?

Reynders: «Niet echt, ze hebben gewoon interesse in media, de invloed die die heeft en de processen die daarbij een rol spelen. Mensen die gewoon op tv willen komen, kunnen beter iets anders doen. Onze richting kan natuurlijk wel een manier zijn om expertise te verwerven in het veld, maar het is niet zo dat je daarna een vrije weg hebt naar uw kop op tv.»

Linkse ratten

Willen alle politicologen zelf in de politiek stappen?

Reynders: «Nee, dat kan enkel gezegd worden als je politiek in de bredere context ziet. Dat heeft dan te maken met het voorbereiden en voeren van een beleid. Maar als je partijpolitiek bedoelt, dat is niet het geval. Wij willen een zekere neutraliteit behouden en van op een afstand naar politiek kijken. Sommigen hebben wel een politieke voorkeur, maar die is vaak niet erg uitgesproken. Ze hebben vooral een idee van hoe een beleid gevoerd moet worden, en ze vinden bij alle partijen wel goede en slechte dingen.»

Dus het is niet waar dat al jullie studenten linkse ratten zijn?

Reynders: «Nee, helemaal niet. In het eerste jaar wordt bij de studenten onderzoek gedaan naar hun politieke voorkeur. De resultaten daarvan zijn vrij representatief voor de hele bevolking. Dat vooroordeel komt voort uit het verleden: vroeger kwam je best niet in de buurt van Politika Kaffee

met een petje en een lintje. Nu is iedereen welkom, maar er wordt wel steeds gevraagd om lintjes of petjes uit te doen, om niet te provoceren.»

En tot slot: jullie dopen niet omdat.. jullie mietjes zijn?

Reynders: «Wij zijn geen mietjes, maar we dragen gelijkheid hoog in het vaandel. Die lijn willen we doortrekken. We maken

dus geen onderscheid tussen eerstejaars, ouderejaars, kringers en niet-kringers. We willen zo inclusief mogelijk werken en geen drempels creëren om bij onze werking te komen of aan activiteiten mee te doen. We denken dat een doop een machtsrelatie creëert tussen diegenen die dopen en gedoopt worden. Dat willen we niet: de mening van een eerstejaars is even belangrijk als de mening van een laatstejaars.»

Karlien Tanghe

“Geen vrije weg naar uw kop op tv”

verschillende rechtsvakken krijgen. Ik ken trouwens ook veel studenten die de omgekeerde beweging maken, en na hun studies bij sociale wetenschappen een master rechten aanvatten. Dat toont dus aan dat de ene richting niet per se lager is dan de andere.»

Studenten die niet weten wat te studeren komen bij jullie terecht. Klopt dat?

Reynders: «Bij ons heb je veel mensen met een brede maatschappelijke interesse. Je krijgt in het middelbaar geen vak dat aansluit bij onze richting. Studenten die bij ons komen, hebben meer moeten onderzoeken welke richtingen er bestaan, en nagedacht over welke richting ze zelf uit willen. In het eerste jaar zitten alle richtingen van sociale wetenschappen samen. Dat vind ik ook mooi. Communicatiewetenschappen, poli-

Op fakbartocht met rector Mark Waer

Vorige week dinsdag organiseerde studentenraad LOKO een fakbartocht met prominenten. Onder andere rector Mark Waer, schepen van studentenzaken Bieke Verlinden (sp.a) en schepen van onderwijs en leefmilieu Mohamed Ridouani (sp.a) waren deel van de karavaan die de ene fakbar na de andere bezocht.

PIETER HIELE EN MARGOT HOLLEVOET

Waar beter starten met een fakbartocht dan de Tiensestraat? De Pavlov was het eerste etablissement dat het prominent gezelschap mocht ontvangen. Weinig volk, uitgezonderd de obligate dronken jongeman aan de toeg. Met een half opgetrokken wenkbrauw werd het eerste pintje - wijn voor schepenen Verlinden en Ridouani - naar binnen gekletst.

Rector Waer ziet het einde van zijn termijn naderen. Na vier jaar lijkt hij een gekend figuur bij studenten. Ook bij de tapers van Pavlov, die ongenueerd de rector achter de toeg sleurden en poseerden voor de foto.

Het Huis der Rechten baadde in een rode gloed, waardoor een lichte indruk ontstond van een *cabardouche*. Schepenen Verlinden en Ridouani - nog steeds aan de wijn - dromen luidop van een boksmatch. Het defecte toestel werkte echter niet mee. Ons

geld stond op schepen Verlinden, die ons toefluisterde dat ze nog aan *Fransen boks* gedaan heeft.

Op springen

Pas later op de avond in Politika Kaffee werd het echt druk. Ondanks de omstandigheden waren we nog scherp ge-

“Nu ga ik tijd hebben voor onderzoek. Onderzoek naar cafés zoals dit!”

RECTOR MARK WAER

noeg om op te merken dat aan de overkant van de straat een man in het raam stond, klaarblijkelijk klaar om te springen. Al vlug werd duidelijk dat hij op een andere manier op springen stond, toen hij met een slordige boog de hele straat van urine voorzag. Prominente

flik Hans noteerde nauwkeurig het tijdstip, 22.32u.

“Wat! U bent nog nooit Inn ‘t Joor 1 geweest? Wat! U kent het zelfs niet?” Kreten van ongeloof weerklinken, als blijkt dat rector Waer en anderen zelfs het bestaan van dit cafeetje niet kenden. En dat als Leuvenaar, professor Waer!

De locatie zullen we niet verklappen - u zoekt het zelf maar uit. Klein, gezellig, uniek, charmant. Fenomenaal is het adjectief dat rector Waer meerdere malen vol ontzag uitademt. We raakten net allemaal binnen, zij aan zij, met beperkte adem-

ruimte.

Iedereen een pintje - nog steeds wijn voor de schepenen - en een hardgekookt eitje. Rector Waer keek geamuseerd. Een ei bij een pint! Een ei! “De traditie wil dat u het eitje breekt op uw hoofd, meneer de rector!” Zo gesteld, zo gedaan.

Terwijl de rector smikkelde, moesten we toch eens vragen of hij spijt had dat zijn rectorchap er op zit. “Echt niet,” klonk het overtuigend. “Nu ga ik tijd hebben voor onderzoek. Onderzoek naar cafés zoals dit!”

Het hele punt van een fakbartocht is dat je na elke consumptie naar het volgende krocht trekt. Dat deed ook iedereen, behalve de rector. Gecharmeerd door Inn ‘t Joor 1, bleef hij zitten. “Ik ga nog wat met Germaine praten.” We zagen hem nooit meer terug.

De rest van het gezelschap trok naar Fakbar Letteren. “Studentenkaart alsjeblieft,” vroegen de twee stewards vriendelijk doch dwingend. “Maar wij zijn geen studenten, we komen alleen een kijkje nemen,” stamelde schepenen Verlinden. Na wat gepalaver werd duidelijk dat het bonte gezelschap overlast niet in de hand zou werken. Ietwat beschaamd lieten de stewards ons binnen. “Wisten wij veel dat die mensen belangrijk zijn.”

The day after

“Katertje, meneer de rector?” vroegen we aan de rector, de dag erna. “Nee hoor. Ik had een vergadering met de Vlaamse Interuniversitaire Raad. Ideaal om wat uit te rusten!” En kwiek en gezwind wandelde de rector verder, zijn grijze manen wapperend in de wind.

Sociaal

FIETSOPHALINGEN IN LEUVEN

“Moeten wij opgeven voor die paar gefrustreerden?”

Tussen eind augustus en eind januari werden in Leuven bijna 2.800 fietsen opgehaald. Ondanks de kritiek blijft de politie achter het beleid staan. “Wij weten dat we een goede zaak doen.”

PHILIP GALLASZ

Volgens plannen van de technische dienst zijn in Leuven en de deelgemeenten 755 buitenstallingen voor fietsen. Volgens de berekeningen van de stad is er in de Leuvense buitenstallingen plaats voor 7.708 fietsen.

Om die stallingen optimaal te gebruiken werkt men sinds augustus met een zoneplan. Aan alle fietsen in stallingen binnen

Mensenkloterij

“Tussen 28 augustus 2012 en 28 januari 2013 hebben we 2.723 fietsen verwijderd,” vertelt Timothy Moons, medewerker op de fietsendienst. “Daarvan zijn er 839 naar de eigenaar gegaan. De rest werd niet afgehaald.” Naast de zogenaamde weesfietsen zijn er de fietswrakken. Die mag men meteen weghalen. “Zodra ze

niet meer voldoen aan de definitie van een fiets,” verduidelijkt Moons. Die is gebaseerd op drie criteria. “Hij mag economisch niets meer opbrengen, er moeten essentiële stukken ontbreken en hij moet duidelijk achtergelaten zijn.”

“Door weesfietsen en wrakken weg te halen komt er plaats vrij voor actieve gebruikers,” pikt Stephanie Gille, de woordvoester bij de Leuvense politie in. “Wij doen dus niet aan mensenkloterij,” vertelt Moons. “Wij maken stallingen bij zonder effectief een stalling te bouwen.”

Het is nochtans het idee dat onder de bevolking en studenten lijkt te leven. Dat de politie repressief en weinig tolerant op-

treedt. Vooral het permanente parkeerverbod op het Martelarenplein stuit velen tegen de borst. “Dat is noodzakelijk voor de verkeersveiligheid. Het is niet te verantwoorden dat mensen op straat moeten lopen omdat het plein vol fietsen staat,” vertelt Gille. “In een grootstad als Leuven kun je niet verwachten altijd tot vlakbij je bestemming te fietsen. De fietsersbond mag gaan beseffen dat de fietser zijn mentaliteit moet durven aanpassen.”

“Je mag je fiets overal zetten,” gaat Moons verder. “En staat een stalling vol dan mag je fiets naast die stalling staan. Je moet enkel zien dat je fiets anderen niet hindert. We voeren geen jacht op fietsen.”

Scheldtirade

Toch wordt men op de fietsendienst vaak geconfronteerd met onbegrip. “Sommige mensen maken zich enorm kwaad en steken een scheldtirade af wanneer ze hun fiets afhalen. Maar dat doen ze wel drie weken nadat hun fiets in beslag werd genomen. Heb je je fiets dan wel nodig?” vraagt Moons zich af.

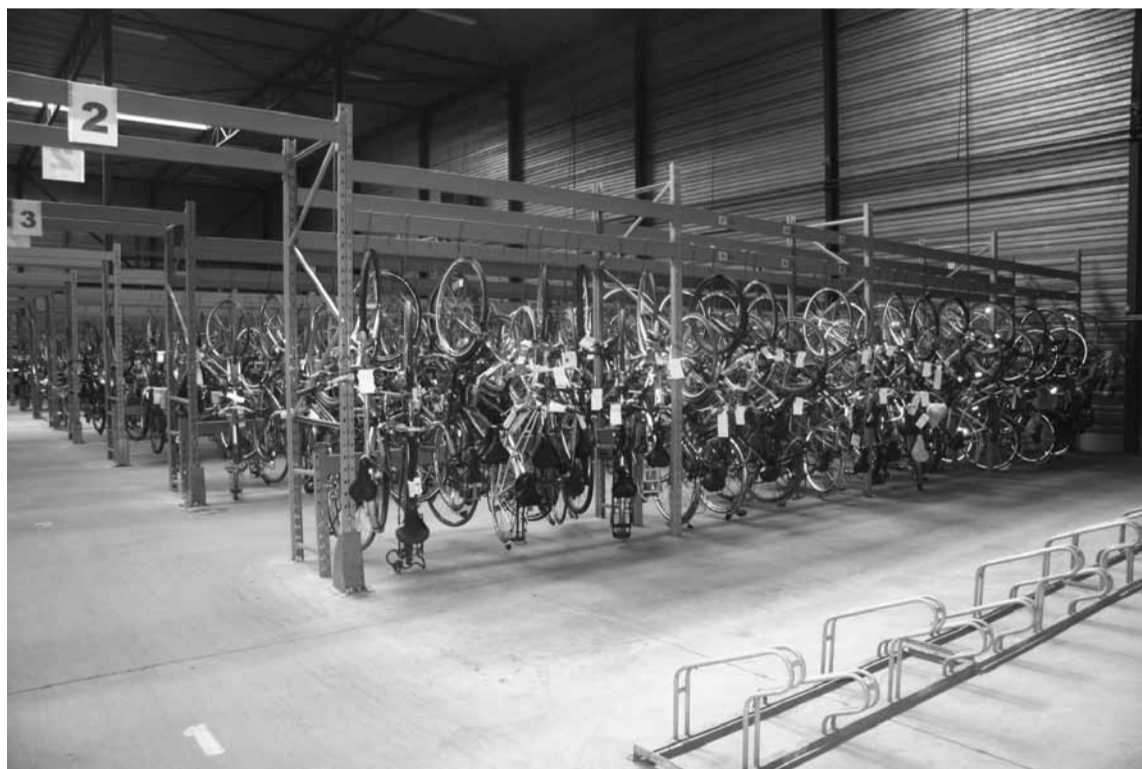
“En gelukkig zijn er ook vriendelijke mensen die blij zijn dat ze niets moeten betalen of dat hun slot niet kapot is. Want in tegenstelling tot wat velen denken, maken wij geen sloten stuk en slijpen wij steeds op een schakel.”

“Moeten we dus opgeven voor die paar gefrustreerden? Als we dat doen, roept men binnen het jaar dat we opnieuw moeten opengaan. We hopen dat mensen de situatie inzien en hun gedrag aanpassen,” besluit Moons.

“We voeren geen jacht op fietsen”

POLITIEWOORDVOERSTER
STEFANIE GILLE

een bepaalde zone wordt een label gehangen. Wie binnen de 22 dagen het label weghaalt, heeft niets te vrezen. De fietsen waar het label na het verlopen van de termijn nog aanhangt, worden door de fietsendienst opgehaald en naar de fietsenloods in Holsbeek gebracht. Fietsen kunnen daar binnen de zes maanden gratis worden teruggehaald.

Persfoto

“De fietsersbond mag gaan beseffen dat de fietser zijn mentaliteit moet durven aanpassen”

POLITIEWOORDVOERSTER
STEFANIE GILLE

Habermas vlijmscherp voor Europese liberale technocratie

Na de komst van Stephen Hawking haalde de KU Leuven nog een sterwetenschapper naar Leuven. Ditmaal konden humane wetenschappers hun hart ophalen aan Jürgen Habermas. De filosoof en socioloog fileerde de Europese Unie, en riep op tot meer solidariteit.

SAM RIJNDERS EN KORNEEL DE SCHAMP

Een goed gevulde Pieter De Somer-aula veert recht wanneer Habermas de zaal betreed. Prominenten als Europees president Herman Van Rompuy, rector Mark Waer en burgemeester Louis Tobback (sp.a) begeleiden de Duitse filosoof. Wie geen plaatsje vond in de PDS of worstelde met het tegenpruttelende online reservatiesysteem kon terecht in het stadspark of de grote aula van het Maria Theresiacollege.

Habermas is zowat de bekendste nog levende filosoof en socioloog. Zijn analyses van het kapitalistische systeem en de Westerse democratie zijn vlijmscherp. In talloze cursussen duikt hij op, vooral als grondlegger van de discoursethiek die stelt dat mensen elkaar van nature willen begrijpen en door rationele communicatie tot een consensus kunnen komen.

Vrijdagavond stort hij zich echter in de actualiteit met zijn lezing Democracy, Solidarity and the European Union. Het zegt wat over 's mans belang dat de Europees president hem mag inleiden: Herman Van Rompuy zingt het lof van Habermas en noemt hem een “stem van rede in een tijd vol onrust”.

“Alleen al dat hij hier is, is bijzonder”

Als een diesel komt hij traag op gang, en een licht spraakgebrek - een erfenis van zijn jeugd - zorgt ervoor dat hij niet altijd even verstaanbaar is. Desondanks worstelt hij zich tot de kern van zijn betoog. Vol vuur preekt Habermas tegen het huidige technocratische Europa, dat de democratie be-

dreigt. De Europese Unie moet supranationaal en democratisch zijn, of zal niet zijn.

Ook zijn thuisland komt niet kritiekloos weg. Duitsland heeft een zware verantwoordelijkheid als voortrekker in de vorming van een politieke unie.

De avond bereikt haar hoogtepunt wanneer Habermas na een vraag van een student uithaalt naar de huidige besparingspolitiek. “Dit neoliberale beleid heeft ons in de eerste plaats in de crisis gestort!” Hij pleit voor gerichte investeringen in zwaar getroffen regio's. De zaal applaudisseert luid.

Na een afsluitend woordje van de Duitse ambassadeur - “U bent een filosofische gigant met een visie op Europa” - stroomt de aula leeg. Enkele hoogwaardigheidsbekleders proberen de filosoof nog te pakken te krijgen.

Pijnpunten benoemen

“Alleen al dat hij hier is, is bijzonder,” vindt Wouter Beke, de voorzitter van CD&V. “Ooit heb ik als student zelf voorgesteld Habermas een eredoctoraat te geven. Dat is toen afgevoerd. Zijn komst is dus een statement.”

De weg naar een politieke unie voor Europa is een werk van lange adem, meent

Beke. “In 2014 zetten we wel al de eerste stap: de voorzitter van de Europese Commissie wordt verkozen door het Europees parlement (nu wordt die aangesteld door de Europese Raad van regeringsleiders, red.). Is dat voldoende? Nee, maar het is weer een stap verder.”

Ook zijn collega Gwendolyn Rutten, voorzitter van Open Vld, steunt het betoog van Habermas. “Ik herken mij in zijn ideeën, al ben ik het niet altijd eens. We moeten ons allemaal meer Europese burger voelen. Als liberalen hebben wij ook zeer bevlogen denkers over een politieke unie in huis. De Commissie wordt in de toekomst verkozen, maar waarom geen Europese kieskring voor het parlement?”

“Ik ga alvast hoopvol naar huis,” glundert Rutten.

Katlijn Malfliet, de decaan van de faculteit Sociale Wetenschappen, is blij dat Habermas de pijnpunten durft te benoemen. “Hij geeft toe dat Europa een liberaal project is, ook al is er vanuit de natiestaten een sociale correctie. De Europese gedachte wordt te weinig gerealiseerd door een gebrek aan solidariteit.”

Politie voert drugcontroles op

De Leuvense politie en burgemeester beseffen dat drugs niet weg te denken zijn uit het uitgaansleven. De politie plant alvast strenger op te treden.

SAM RIJNDERS

Dat zijn stad een drugsprobleem heeft, wil burgemeester Louis Tobback (sp.a) niet gezegd hebben. "Wat is een drugsprobleem? Vorige week viel er een dode door een overdosis. Van hem was bekend dat hij een dealer was."

De politie zal strenger optreden, kondigt woordvoerder Marc Vranckx aan. "Wij gaan onze controles opvoeren, al zullen we niet alleen repressief optreden. Er wordt ook hulp aangeboden."

De agenten krijgen daarbij de hulp van een trouwe viervoeter. Onlangs kocht de Leuvense politie haar eerste drugshond aan. "Het beestje wordt nu getraind," aldus Vranckx. "Vanaf de zomervakantie is hij inzetbaar. Zo'n hond is getraind om geuren van drugs te herkennen."

Drugsriminaliteit gaat hand in

"De Nederlanders hebben door hun fameuze gedoogbeleid veel meer ellende met drugs dan zowat elke Vlaamse stad"

LOUIS TOBBACK

hand met andere criminaliteit, betoogt Vranckx. "Men overvalt nachtwinkels of oude vrouwtjes om druggebruik te betalen."

Decriminalisering

Ook voor de cannabis-aficionados is het oppassen geblazen, waarschuwt Vranckx. "Het is een mythe dat je een joint mag roken op straat. Zelfs voor kleine hoeveelheden maken we steevast een proces-verbaal op. Dan ligt de bal in het kamp van het parket." Het parket gaat niet in alle gevallen over tot vervolging. "In de praktijk is er inderdaad een soort van gedoogbeleid. Het is niet gelegaliseerd, maar gedecriminaliseerd. Dat neemt niet weg dat we de drugs in beslag nemen en hulp verplichten."

Dat is een aanpak die niet overal applaus oogst. Zo is toxicoloog Jan Tytgat voor een legalisering van cannabis, in combinatie met repressie van de illegale teelt en strenge voorwaarden voor het gebruik. "De overheid kweekt en verkoopt kwalitatieve cannabis die vrij is van alle rommel met een bekend THC-gehalte. Daarop heft ze ook accijnzen. Vadertje staat blijft toch ook tabak toestaan?"

Geen oplossing volgens Tobback. "Ik wil het druggebruik beperken, net zoals ik overtuigd tabak en alcohol bestrijd. Een verbod werkt dan beter dan het vrijgeven. De Nederlanders hebben door hun fameuze gedoogbeleid veel meer ellende met drugs dan zowat elke Vlaamse stad," aldus een laconieke Tobback.

"Op de Oude Markt struikel je over de dealers"

Volgens toxicoloog Jan Tytgat valt het druggebruik onder studenten best mee. Uit onderzoek bij eerstejaarsstudenten blijkt dan weer dat 38,9 procent van de jongens en 17,1 procent van de meisjes al eens cannabis gebruikte. Wij trokken zelf op onderzoek naar de Oude Markt.

SAM RIJNDERS EN FEMKE BERTSCHÉ

Daniël (22) verkoopt zowat alles wat zijn klanten willen. "Behalve heroïne. Mijn ethiek is misschien anders dan die van de meeste mensen, maar dat is vadsig spul". Per maand verdient hij 1.500 à 2.000 euro: daarmee betaalt hij zijn levenskosten en studies.

"Je kan mij de hele dag contacteren, en vanaf negen uur doe ik een ronde met de fiets. Dan beginnen de meeste mensen te chillen." Hij verkoopt vooral wiet en MDMA, een variant van ecstasy. "Gemiddeld verkoop ik zo'n 15 gram wiet per dag. Vooral op MDMA maak ik winst: dat kost 30 euro per gram, het dubbele van wat ik betaal," lacht Daniël. Zijn klanten en leveranciers kent hij persoonlijk. "Ik zou nooit aan onbekenden mijn nummer meegeven."

Sommige klanten ziet hij dagelijks. "Hun leven draait rond drugs: constant zitten ze te gamen en paffen ze joints." Al moeten ze binnenkort een andere leverancier zoeken. Daniël stopt ermee, zowel met verkopen als gebruiken. "Het is bijna gedaan, dan heb ik genoeg geld om volgend jaar te studeren. Ik heb een tijd veel wiet gebruikt en klanten hebben graag dat je zelf even meesmoort als je langskomt. Zoveel gebruiken weegt op je."

Sebastiaan (23) is al langer gestopt met verkopen en kent naar eigen zeggen het Leuvense drugsmilieu als zijn achterzak. "In elke straat van Leuven is er iemand die wiet verkoopt. Alleen al in deze straat ken ik drie dealers. Er woonde er zelfs eentje naast het politiecommissariaat in het centrum."

Volgens Sebastiaan struikel je vooral op de Oude Markt over de dealers. "Je vindt er sneller cocaïne dan wiet. Dat kost 35 à 50 euro per gram, maar zelf heb ik het nooit gebruikt. Na een tijdje weet je de cokedealers er wel uit te halen. Binnen de vijftien minuten heb je cocaïne gevonden op de Oude Markt."

Wie zoekt, die vindt

Een boude stelling die we graag aan de realiteit toetsen. Op een doordeweekse donderdagavond proberen we cocaïne op de Oude Markt te bemachtigen. Een ervaren gids heeft ons enkele cafés aangeraden. Zelf gaat hij niet mee: het is al 1.30 uur en volgens hem is het *golden hour* voorbij. "Na één uur gaan alle dealers terug naar Mechelen en Brussel."

Ietwat onbeholpen spreken we zowel binnen als buiten verdachte figuren aan. Hierbij betrappen we onszelf op *racial profiling*: volgens onze gids zijn veel dealers van Noord-Afrikaanse origine. Veel mensen verwijzen ons door, maar niemand heeft effectief cocaïne in de aanbieding. Wel duwen ze ons meermaals cannabis onder de neus. Iemand waarschuwt ons voor Italiaanse dealers, die hebben hem al eens in elkaar geslagen.

Eenmaal terug bij af met lege handen, duikt onze gids onverwacht op. Hij heeft nog enkele tips. "Let vooral op mensen met rugzakken. En pas op voor die man daar. Hij is lid van een bende. Vraag hem om coke, en hij lokt je mee naar de Parijsstraat waar ze je neersteken en beroven." Gelukkig de enige persoon die we nog niet hadden lastig gevallen.

Wanneer enkele mannen samen van de toiletten terugkeren - nog zo'n tip van onze gids - vragen we of ze cocaïne hebben. Succes. Voor 50 euro kunnen we een gramme-

tje aanschaffen. We vragen nog even wat bedenktijd, en krijgen luttele seconden later een lijntje van een andere tooghanger aangeboden. Gratis, maar toch bedanken we vriendelijk. Die vijftien minuten van Sebastiaan zijn enkele uren geworden.

Daniël en Sebastiaan zijn pseudoniemen.

Karolien Favoreel

Menukaart

Toxicoloog Jan Tytgat geeft toelichting bij de verschillende drugs die circuleren in Leuven. "Experimenteren kun je nooit uitsluiten, maar zorg dat het verantwoord gebeurt en met de juiste producten."

Cannabis blijft het populairste. Gezond is het zeker niet. "Een joint rook je, net als een sigaret. De teer beschadigt je longen en is kankerverwekkend." In cannabis zit het actieve bestanddeel THC dat geestverruimend, pijnstillend en rustgevend werkt. "Sterke wiet zoals de fameuze nederwiet of belgowiet bevat veel THC, waardoor je een kans hebt op psychoses of hallucinaties. Daarom is een milde variant aan te raden, zeker voor beginnende gebruikers."

Tytgat relativeert het risico op verslaving. "Er is een zekere psychische afhankelijkheid: je hunkert naar een nieuwe joint. Hetzelfde geldt echter voor cafeïne. Koffie is in die zin even verslavend als wiet."

Ook cocaïne wint aan populariteit onder studenten, stelt Tytgat. "Vroeger was

dat een dure drug voor de zakenwereld en de jetset. Nu wordt de wereld overspoeld met goedkope cocaïne. Het is een mannen-drug die je een king kong-gevoel geeft."

Psychische afhankelijkheid is ook een probleem bij deze drug. De gebruikswijze kan zorgen voor fysieke afhankelijkheid. "Dan past je lichaam zich aan en kun je niet meer functioneren zonder die stof. Wie cocaïne spuit of chineest (inhaleert, red.), krijgt een hogere concentratie in het bloed. Als u of ik daarentegen occasioneel een lijn snuiven, is de kans op fysieke afhankelijkheid veel kleiner."

Van twee drugs blijf je best af, waarschuwt Tytgat. "Heroïne is enorm verslavend. Iedereen gaat voor de bijl." Ook lsd is niet te onderschatten. "Gelukkig komt dat minder voor dan in de flowerpowertijd. Met lsd loop je een risico op een flashback: zelfs maanden na je gebruik kun je opnieuw hallucinaties, psychoses of schizofrenie krijgen. Dan ben je gesjareld voor de rest van je leven." (sr).

Onderzoek

SPORT EN STRESS

Sporten kan stressbestendigheid verhogen

Onlangs testte het Een-programma Ook getest op mensen de invloed van sport op stressbestendigheid. Met behulp van een eeneiige tweeling werd er een positief verband ontdekt. Psychologe Ilse Van Diest analyseerde de resultaten, maar nuanceert het belang van de conclusie.

CAROLINE HERMANS EN
JELLE MAMPAEY

Het concept is simpel: zoek een eeneiige tweeling en test hun stressbestendigheid. Daarna krijgt de ene een negen weken durend loopschema en de andere mag gedurende die tijd in zijn luie zetel blijven liggen. Hierna worden hun stresslevels weer gecontroleerd. Blijkt dat de sporter veel relaxter is dan zijn identieke broer.

KU Leuvenpsychologe Ilse Van Diest: "Veel kan je niet concluderen uit zo'n proef. Het gaat maar om twee mensen. Het gaat om een simulatie van echt wetenschappelijk onderzoek. Om meer betrouwbare resultaten te krijgen, zou je met twee groepen moeten werken in plaats van met twee mensen."

Van Diest benadrukt dat ze in het programma geen wetenschappelijke uitspraak deed. "Ik heb

enkel de resultaten bekeken. Men vroeg mij te raden welk van beide proefpersonen gesport had, en ik antwoordde juist. Ik denk ook niet dat het hun bedoeling was om echt wetenschappelijk onderzoek te doen, eerder om mensen mee te krijgen in het verhaal."

Sporten helpt

Het meeste onderzoek over het thema rapporteert wel degelijk een effect van sport op stressbestendigheid. Van Diest: "Bij dergelijke onderzoeken gaat het niet om hoe je reageert onder stress zelf, zoals in het tv-programma, maar hoe je lichaam ervan herstelt. Studies suggereren dat mensen die sporten beter herstellen van een stresssituatie."

"Volgens verschillende onderzoeken zou sport een effect hebben op het gemoed. Mensen zijn beter gezind en energiever wanneer ze gesport hebben. Dat

hoeft geen grote inspanning te zijn."

Niet alleen de beweging zelf speelt een rol. Wanneer je gaat sporten zijn er verschillende mechanismen die ervoor kunnen zorgen dat je stressbestendiger bent. Van Diest: "Sociaal contact bij het sporten speelt ook een rol. Daardoor voelen mensen zich beter. Wie op regelmatige basis sport, verandert bovendien vaak ook andere aspecten van zijn levensstijl. Mensen die sporten, beginnen zich vaak ook gezonder te gedragen. Zo gaan ze minder alcohol drinken, minder zwaar eten of niet meer roken. Bovendien komen bij het sporten endorfines vrij, waardoor je minder stressgevoelig wordt."

"Een ander mechanisme dat meespeelt, is dat sport goed is voor je zelfbeeld. Mensen die sporten, verleggen hun grenzen en merken waartoe ze in staat zijn. Dat zijn allemaal factoren die ervoor kunnen zorgen dat je op lange termijn beter kan omgaan met stress."

Van Diest benadrukt dat een causaal verband niet altijd makkelijk te leggen is: "Veel onderzoek over dit thema is cross-sectioneel, dat betekent dat men mensen die sporten vergelijkt met mensen die niet sporten op hetzelfde tijdstip. In dat geval is het moeilijk een oorzakelijk verband aan te tonen. Mensen die van nature stressbestendiger zijn, zouden ook mak-

Karolien Favoreel

.....

“Mensen zijn beter gezind en energiever wanneer ze gesport hebben”

.....

PSYCHOLOGE ILSE VAN DIEST

kelijk kunnen gaan sporten. Dat moeten we in het achterhoofd houden." Tegenover cross-sectioneel onderzoek staat longitudi-

naal onderzoek, waarbij de waarnemingen bij ieder individu op een aantal achtereenvolgende tijdstippen herhaald worden.

“Steeds minder bereidheid om bij te dragen aan de sociale zekerheid”

De solidariteit in de gezondheidszorg komt onder druk te staan door de kostprijs van nieuwe geneesmiddelen en behandelingen. Er is een grotere bijdrage van de bevolking aan de sociale zekerheid nodig, maar de wil om bij te dragen neemt net af, zegt econoom Erik Schokkaert.

JELLE MAMPAEY

"De uitgaven in de gezondheidszorg stijgen snel, wat voor een grote druk op het systeem zorgt," zegt econoom Erik Schokkaert. Die stijging is slechts gedeeltelijk te wijten aan de vergrijzing, maar vooral aan de technologische vooruitgang. "We kunnen meer dan we vroeger konden, en dat kost geld. Denk maar aan zeer dure nieuwe geneesmiddelen en behandelingen, bijvoorbeeld tegen kanker."

De solidariteit in de gezondheidszorg, die deel uitmaakt van de sociale zekerheid, komt zo in het gedrang. Schokkaert: "Als je de solidariteit wilt behouden, is er een grotere bijdrage van de bevolking nodig. Er lijkt echter steeds minder bereidheid te zijn in de samenleving om bij te dragen aan de sociale zekerheid."

Volgens Schokkaert moeten beleidsmakers op een andere

manier communiceren. "Er is een duidelijke communicatie over de mogelijkheden en de grenzen van de solidariteit nodig. Het verzekeringsaspect van de sociale zekerheid moet benadrukt worden. Mensen moeten beseffen dat ze zo verzekerd zijn tegen grote uitgaven voor gezondheidszorg. Ze moeten het gevoel hebben dat ze voor hun bijdrage ook iets terugkrijgen. We worden allemaal ziek, dus we zullen allemaal ooit grote uitgaven moeten doen."

"Ik denk dat in dit verband welbegrepen eigenbelang en solidariteit hand in hand kunnen gaan. Als het verzekeringsaspect duidelijker is voor de bevolking, zal de solidariteit stijgen. Het gaat over ziekte en dood. Ik denk dat mensen in die domeinen makkelijker bereid zijn tot solidariteit dan in andere domeinen van de sociale zekerheid."

Forfait

Frank Rademakers, de hoofdgeneesheer van UZ Gasthuisberg, merkt op dat we evolueren naar een systeem waarbij een arts een forfaitair of vast bedrag krijgt per consultatie. Momenteel gebeurt de betaling op basis van prestaties. Zo wordt een arts betaald per radiologie, per CT-scan of per operatie die hij uitvoert. Uit onderzoek blijkt dat dat kan leiden tot overconsumptie, waarbij een

opleppen dat we de kwaliteit voor de patiënten in het oog houden. Terwijl bij betaling per prestatie overconsumptie mogelijk is, houdt een forfaitair systeem het risico tot onderconsumptie in. Dat betekent dat patiënten met een hoog risico niet behandeld worden, omdat dat financieel nadelig is. Bij een forfaitair systeem bestaat het risico dat men zo weinig mogelijk zal doen."

"Er is geen enkel systeem dat per-

.....

“Eigenbelang en solidariteit gaan hand in hand”

.....

ECONOOM ERIK SCHOKKAERT

arts meer handelingen uitvoert dan nodig omdat dat meer geld opbrengt. Een forfaitair systeem kan die overconsumptie afremmen en zo de kosten lager houden.

Rademakers: "Als we evolueren naar een forfaitair systeem, een zogenaamde *standard fee*, moeten we

fect is. Er zijn voor- en nadelen aan alle systemen. Onderconsumptie is misschien nog erger. Nu is er hier en daar overconsumptie, maar er wordt wel getracht zo goed mogelijk voor de patiënt te zorgen. Het zou ideaal zijn gedeeltelijk forfaitair te betalen en gedeeltelijk per prestatie."

Verenigde Staten

Een voorbeeld van een forfaitair systeem is de Amerikaanse gezondheidszorg. Rademakers: "Wij hebben een enorm vrij systeem. Als patiënt kan je naar elke arts en elk ziekenhuis gaan. In een meer georganiseerd systeem, zoals in de Verenigde Staten, zijn er minder keuzemogelijkheden, wat patiënten niet leuk vinden."

"In de Verenigde Staten onderhandelt een verzekeraar met een groep van ziekenhuizen. Die groep moet zorgen voor een bepaald type patiënt. Per patiënt krijgt het ziekenhuis een bepaald bedrag. Dat is haalbaar bij grote organisaties. Er zijn altijd patiënten die meer zorg nodig hebben en patiënten die minder zorg hebben, waardoor het gemiddelde bedrag overeenkomt met het forfait. Dat betekent dat je grote groepen van ziekenhuizen moet hebben. In de Verenigde Staten zijn er een aantal associaties van ziekenhuizen die dat soort onderhandelingen voeren. Dat brengt het risico van monopolies met zich mee. Als een associatie de hele markt beheerst, kunnen zij heel hoge prijzen onderhandelen."

Cultuur

FESTIVALKOORTS IN LEUVEN

“Heel wat mogelijkheden voor beginnende festivals”

Samen met de stijgende temperaturen, komt de Belgische festivalzomer weer op gang. Ook Leuven maakt zich op voor een drukke periode van grote, maar ook iets minder grote festivals.

SIEN VANLOMMEL

Marktrock, M-idzomer festival, Colora festival. Het aantal Leuvense festivals valt niet meer op één hand te tellen. Maar terwijl sommige steeds groter worden, kunnen andere met moeite het hoofd boven water houden. Wat maakt een festival groot en succesvol?

Een origineel concept en voldoende geduld zijn de belangrijkste sleutels tot een succesvol festival volgens Neal Van Loock, lector eventmanagement aan de

met iets origineels en creatiefs te komen.”

Een mooi voorbeeld van een festival met een origineel concept is het KingKop Festival, dat het voorbije weekend plaatsvond. Organisator Joachim Lemmens vertelt: “Op KingKop bieden we verschillende genres aan zoals reggae, ska en kleinkunst. Maar ook gelegenheden om te skaten, een graffiticontest enzovoort. Zoiets bestond voor KingKop Festival nog niet in Leuven.”

Kleinschalig

Ook Colora Festival, dat zich expliciet richt op wereldmuziek, is de enige in zijn soort in Vlaams-Brabant. Al is dat niet de enige factor die maakt dat het festival na 23 jaar nog steeds probleemloos het hoofd boven water kan houden. “Door Colora Festival bewust kleinschalig te houden, onderscheiden we ons van andere festivals,” zegt organisator Martin Vos. “Daarnaast krijgen we ook subsidies van de lokale overheden, waarmee we toch enkele interessante namen kunnen strikken. Door goed op ons budget te letten en niet voor ogen te hebben om groter te worden, slagen we erin om successen te blijven boeken.”

Van die kleinschaligheid is bij Marktrock, misschien wel het bekendste Leuvense festival, echter niets te merken. Integendeel zelfs. “Ook wij krijgen financiële steun van de stad Leuven, waardoor we ervoor kunnen zorgen dat ook Marktrock 2013 er weer zal staan,” vertelt organisator Pieter Marnef. “Vorig jaar hadden we 100.000 bezoekers, deze zomer gaan we voor meer. Dit jaar zal Marktrock ook in Bilzen plaatsvinden. Het uiteindelijke doel is om elke Vlaamse provincie te overerven.”

Leuven festivalstad

Wat maakt Leuven nu net zo aantrekkelijk als festivalstad? “De stad geeft heel wat mogelijkheden voor beginnende festivals,” zegt Van Loock. “Het is er compact, alles is dicht bij elkaar en er zijn vooral verschillende doelgroepen die je kunt aanspreken. In Leuven zijn er zowel studenten als inwoners.”

Al heeft Leuven niet alleen voordelen te bieden, valt te horen bij de festivalorganisatoren. Goede plaatsen om iets te organiseren zijn beperkt, en bovendien moet met veel instanties rekening worden gehouden. Pieter Marnef van Marktrock is het daarmee eens: “Het is makkelijker om iets te organiseren op een weide, waar je je eigen baas bent, dan in een stad. Maar zet een podium als dat van Marktrock in een weide, dan is het geen Marktrock meer natuurlijk. Bovendien zijn het aantal festivals die plaatsvinden in Leuven al talrijk. Of er nog plaats is voor meer? Daar vrees ik voor.”

“Het is makkelijker om iets te organiseren op een weide, waar je je eigen baas bent, dan in een stad.”

Of er nog plaats is voor meer? Daar vrees ik voor”

Katholieke Hogeschool Leuven. “In Vlaanderen zien we vaak hetzelfde terugkomen, terwijl het zeker voor beginnende festivals juist fundamenteel is om

“Documentaires worden filmischer”

Op 3 mei gaat het internationale documentairefestival Docville van start. Ook dit jaar is er weer een sterke selectie van documentaires. Het festival toont jaarlijks aan dat het genre springlevend en divers is.

CHARLOTTE VEKEMANS

Uit 1.150 ingezonden documentaires werd een selectie gemaakt door de ploeg van vzw FONK, de organisatie achter Docville. An De Winter, de persverantwoordelijke, legt uit hoe die selectie te werk ging: “Er is een groep van mensen die alle ingezonden films bekijkt en selecteert op vormelijke criteria zoals speelduur en inhoudelijke standaarden, eigen aan Docville. Inhoudelijke criteria kun je het niet noemen maar we eisen bijvoorbeeld dat de docu de stempel van de regisseur draagt. Dat geeft het eigenheid. Doordat we geen inhoudelijke criteria hebben, is er een grote diversiteit binnen de verschillende documentaires. Gaande van documentaires die erg poëtische beelden tonen tot documentaires van het genre *fly-on-the-wall*. Elk jaar merken we ook een nieuwe trend in de ingezonden documentaires en daar destilleren we dan ook een apart thema uit. Nu is dat het internet.”

Perfect tegengewicht

Frieda Van Wijck, journaliste en presentatrice bij VRT, is jurylid van de categorie Weten en Geweten: “Voor mij is de documentaire de perfecte aanvulling van het nieuws.

Door de complexiteit van de onderwerpen en de tijdsdruk, wordt er in journaals oppervlakkig ingegaan op bepaalde thema's. Een documentaire kan een hele context schetsen en iets uitdiepen. Dat maakt het genre zo sterk. Misschien zijn het niet altijd de vrolijkste films maar goed nieuws is meestal geen nieuws.”

Ellen de Waele stichtte het productiehuis Serendipity Films. Zij merkt dat documentaires steeds meer het grote publiek bereiken: “België heeft een lange traditie van sterke documentaires en onder andere

“Goed nieuws is meestal geen nieuws”

Flanders Doc, de vereniging van documentaire producenten en regisseurs, zet zich in om documentaires meer in de zalen te krijgen. We merken dat er meer aandacht is voor documentaires en dat het publiek groeit.” Ook De Winter merkt de toenemende aandacht voor documentaires: “De

laatste jaren is de aandacht toegenomen: de documentaire is eindelijk van dat stoffige imago af.”

“Bij documentaires wordt er steeds meer aandacht geschonken aan de filmische kwaliteiten. Die tellen hier ook mee bij de jurering,” aldus van Wijck. “Je merkte die trend al heel vroeg, bij bijvoorbeeld BBC, die van iedere documentaire een spannend verhaal proberen te maken. Dat bioscopen weinig documentaires vertonen, ach de betere film moet het in hoeveelheid tegenwoordig ook afleggen tegen de actiefilms.”

Het genre evolueert nog steeds: voor de tweede keer wordt er op Docville aandacht geschonken aan Webdox, een soort interactieve documentaire. De Winter legt uit wat het nu precies is: “Webdox is een conferentie die georganiseerd wordt door MEDIA Desk Vlaanderen en die gaat over webdocumentaires. Eén van de zaken die tijdens de conferentie onderzocht wordt, is hoe documentaires kijken op een tablet onze ervaring van documentaires verandert. De docu *Back in the USSR*, die vorig jaar werd getoond is een perfecte illustratie: de documentaire volgde twee journalisten die terugkeerden naar de voormalige Sovjet Unie. Behalve de documentaire was er de webapp met extra informatie in een geografisch en chronologisch overzicht.”

Les goûts et les couleurs

De juryleden zijn erg lovend over de selectie van Docville. Dimitri van Zeebroeck, regisseur en nu jurylid in de nationale selectie: “Door de selectie van Docville raken is al een verdienste. Je weet op voorhand dat je pareltjes zal zien. Het is erg verfrissend om als *professional* die verschillende documentaires te bekijken. Omdat er zo veel verschil is onder de documentaires is het vaak moeilijk om te zeggen: dat is nu de beste. *Les goûts et les couleurs, ne se discute pas*. Het blijft altijd een beetje subjectief.”

“Gelukkig kan ik de knop omdraaien als ik naar een film ga kijken,” stelt De Waele. “Ik kijk anders naar een film in eerste montage dan tijdens Docville. Je kunnen onderdompelen in het universum van de film moet je leren.” Van Wijck is ook van plan een aantal films buiten haar categorie mee te pikken: “*More than Honey* interesseert mij bijvoorbeeld. Mijn tuin leverde afgelopen zomer nauwelijks fruit op, dus ik wil wel weten wat er met de bijen aan de hand is. Ook de film *Terms and Conditions may apply* lijkt me erg interessant. Niemand leest die dingen ooit op websites, we klikken gewoon verder. Wie weet wat staat daar allemaal in?”

Kijk op www.docville.be voor meer informatie en het programma.

Cultuur

MARBLE SOUNDS STELT NIEUW ALBUM VOOR

“Dit is geen triestige plaat”

Wie nog niet van Marble Sounds gehoord heeft, moet zijn muziekkennis dringend bijschaven. De vijfkoppige band rond Pieter Van Dessel heeft zonet een tweede plaat uit en is aan een opmars bezig. Afgelopen dinsdag waren ze in STUK.

LIERIN DEDEYNE

Wat zijn de verschillen tussen het eerste album *Nice Is Good* en de nieuwe plaat *Dear Me, Look Up*?

Pieter Van Dessel (zang, gitaar): «We zijn niet geforceerd te werk gegaan. Eigenlijk zijn we gewoon verder gegaan waar we gestopt zijn met *Nice Is Good*. Ik denk dat we op de tweede plaat alles van de eerste plaat hebben uitgepuurd. Op de tweede plaat staan dan de ‘extremen’ als je die zo kan noemen: de triestigste of net de vrolijkste songs.»

«Ik ben niet zo’n veelschrijver. Ik werk bewust aan elk lied en ik moet zeker weten dat het op de plaat komt, want anders werk ik er niet aan.»

Vanwaar de titel *Dear Me, Look Up*?

Van Dessel: «De titel komt van een blogpost van Tanya Sa, een Montrealese dame die ooit een project had waarbij ze 365 dagen lang elke dag een blogpost maakte. Een van de

blogposts had de titel *Dear Me, Look Up*.»

Hoe moet jullie muziekgenre omschreven worden? Er duiken bevoordingen op als heldere pop, half akoestisch, cartoonesk, charmepop, zweverig, postrock en experimentele indiepop.

Van Dessel: «Ik denk dat het genre niet echt te benoemen is omdat er heel veel facetten inzitten. Het is ook grappig hoe iedereen de plaat anders bekijkt. Experimenteel zou ik niet zeggen, dat is toch nog iets anders dan wat wij doen. Er staan wel popsongs op de nieuwe plaat, zoals *Photographs* of *Dance Clarence Dance*. Er zitten ook invloeden als Peter Broderick en Pinback in. Het is wel zo dat sommigen focussen op de negatieve klank, maar ik vind het daarentegen niet zo’n triestige plaat. Heel veel liedjes staan zelfs in majeur.

Klopt het dat u ook muziek schrijft voor kortfilms en televisie?

Van Dessel: «Ja, inderdaad! Dat is iets wat ik supertof vind. Zo heb ik twee kortfilms van muziek voorzien voor regisseur

Franck Blaess. Dat waren heel sombere films.»

Is door het nieuwe album jullie populariteit de laatste tijd gestegen?

Van Dessel: «Dat is moeilijk te zeggen. Het is zo dat we niet zo populair zijn als Novastar, maar we staan wel verder dan bij de eerste plaat. Toen had niemand van ons gehoord. We zijn overal een heel klein beetje bekend. Ik vind dat wel fijn.»

Om Humo te citeren: “Marble Sounds is heel populair, maar verkoopt voor geen meter.” Hoe zit het op dit moment met de verkoop? Stijgt die evenredig met de populariteit?

Frederik Bastiaensen (bas): «Zo kun je niet vergelijken. Als je drie, vier miljoen YouTube-hits hebt, dan zou je denken dat het over een megagroep gaat die misschien honderdduizenden platen verkoopt. In

vergelijking met het bereik dat we via YouTube en Facebook hebben, is de verkoop natuurlijk klein.»

Staat de tijdsgeest vandaag meer open voor indiepop dan pakweg drie jaar geleden?

Bastiaensen: «Ik heb wel de indruk dat ons publiek een stukje veranderd is. Vroeger was een gemiddelde Marble Sounds-fan een man van rond de dertig met een bril. Ik heb de indruk dat we nu ook een jonger, en ook vrouwelijker publiek bereiken. En dat kan misschien wel te maken hebben met de zachte melancholische muziek.»

Wat moet jullie muziek teweegbrengen bij het publiek?

Van Dessel: «Het zou fijn zijn als de cd’s iets zouden betekenen, zoals wat goede cd’s betekenden voor mij vroeger en nu. Het doet me wel plezier dat

mensen effectief naar de teksten luisteren. Het is niet louter entertainment. Ik krijg soms berichtjes van mensen die zeggen dat de muziek veel voor hen betekent. Dat doet wel iets. Het is altijd een mooi compliment. Er zijn waarschijnlijk mensen die totaal niet naar teksten luisteren. Misschien daarom dat onze muziek “over de grenzen heen” gaat.»

Jullie spelen deze zomer op Boomtown. Welke andere festivals staan nog op het lijstje?

Van Dessel: «Er zijn nog enkele optredens in *the pipeline*. Zo gaan we binnenkort op Diest Live spelen. We gaan nog naar Duitsland en Italië en in het najaar en volgend voorjaar volgen enkele culturele centra.»

Sinds 25 maart ligt *Dear Me, Look Up* in de winkels.

Caro Hermans

“Vroeger was een gemiddelde Marble Soundxfan een man van rond de dertig met een bril”

Vooraf gekakel in het Kiekenkot van Chemika

In het kader van het Interfacultair Theaterfestival trachten tien theatergezelschappen hun publiek een onvergetelijke cultuuravond te bezorgen. In z’n eerste deelname aan het IfTF brengt Chemika een klucht op studentenmaat.

NILS DE NEUBOURG

De Leuvense student weet dat het zoeken naar een kot geen sinecure is. Chemika brengt deze calvarietoet naar de bühne als ware het een spiegel voor de studerende toeschouwer. In *Kiekenkot* belandt een onbenoemde Ph. D.-student in zijn speurtocht naar een rustige stek op een nog leegstaand dakappartement. Hoewel alle bewoners en studenten al meteen *Ph. D.’s* deur platlopen, slaagt de kotbazin (en tevens student) erin om het hoofdpersonage van de enorme rust

op het kot te overtuigen. Goedgelovig of gewoon stupide, vanaf dat moment zit *Ph. D.* vast in zijn kot dat helaas – verrassing! – een spreekwoordelijk kiekenkot blijkt te zijn.

Fijnzinnige karakterontwikkelingen zijn niet aan de orde in deze komedie. Kleurrijke nevenpersonages trekken *Ph. D.* mee in een ongerijmde ervaring. Een wiettelende bewoner, een dolkwerpende boer en een seniele grootvader met een gespeelde seniliteit zijn maar enkele van de vele personages die *Ph. D.* de tijd ontnemen om zijn scriptie te schrijven. Dat laatste zou echter ook zonder de storende burens mislukken want – spoiler alert – *Ph. D.* blijkt niet te kunnen schrijven en lezen. Tot op heden blijkt hij een succesvolle student te zijn door enkel goed op te letten in de collegen. Praktische bezwaren als dat hij dan ook

nooit examens had kunnen afleggen, een thesis had kunnen schrijven of zich nog maar überhaupt kon inschrijven, worden onder de mat geveegd. Ook de vele andere gaten – of eerder kraters – in het verhaal vinden een plaatsje onder diezelfde mat.

Pretentieloos

Net zoals de waarheid heeft ook ieder theatergenre z’n recht. De keuze voor een zogenaamde deurenkomedie mag dan door de meerwaardezoeker op hoongelach ontvan-

teren en Nick de flik in de tekst weekt Chemika vaak een lach los bij het publiek.

Helaas ontstijgt Chemika die pretentieuze houding niet. De humor, toch van belang in een klucht, kan moeilijk enige subtiliteit en soms zelfs kwaliteit verweten worden. Alsof het leven een nutteloze opvulling is tussen de dagelijkse mop van de scheurkalender zo wordt het verhaal van *Kiekenkot* gebracht als slechts een aanleiding om studentengrappen te brengen. In het teken van consistentie ontbreekt het zowel het verhaal als de personages

Fijnzinnige karakterontwikkelingen zijn niet aan de orde in deze komedie

gen worden, het is een voorbeeld van Chemika’s pretentieuze aanpak: niet de boodschap maar de lach is het doel. Met verwijzingen naar het Leuvense studentenleven als sLet-

aan diepgang, laat staan enige *naturel*. Dat is spijtig aangezien de zelfverklaarde “fantastische toneelvriendjes” met overgave en zonder gêne hun rol vertolken.

Cultuur

CulKal

De culturele kalender van Leuven voor mei

Muziek

1 mei
Opendeur-
dag
Lemmensin-
stituut

Wie graag muzikaal en dramatisch talent ontdekt op een iets andere manier, kan op de Dag van de Arbeid terecht bij de associatiegenoten van het Lemmensinstituut. Van monoloog tot big band, iedere smaak vindt wel zijn gading in het ruime aanbod van de studenten. Buiten een stevige klim richting de campus kost deze dag vol verrassingen je niets, maar weet dat je voor deze talenten binnen enkele jaren een pak meer neertelt in onze culturele centra.

14 mei
Protection
Patrol
Pinkerton
Foyer Het
Depot

Een jonge indiepopgroep met een hit in wording onder de arm: wat moet een mens nog meer hebben om een doordeweekse studiedag af te sluiten? Dat het gratis is, hoor ik u denken. Drie keer raden: het is gratis. U hoort het goed: enkel een paar welgemikte passen richting het Martelarenplein kost het u om te genieten van lentefrisse pop van eigen bodem die blijft plakken in de hersenpan.

Podium

3 mei
Romeo en
Julia
30CC-
Schouwburg

Weinig studenten zijn op vrijdagavond nog steeds in Leuven als daar geen goede reden voor is. Laten we echter eerlijk zijn: William Shakespeare, acteurskoppel Gilda De Bal en Vic De Wachter en jonge theaterwolf Mokhal-lad Rasem zijn drie héél goede redenen om pas op zaterdag richting station te sjokken. Verwacht je niet aan klassieke balkonscènes of monologen, maar aan beelden en stiltes die het oeroude verhaal herleiden tot zijn kernthema's, in vier talen dan nog wel.

14, 15, 16
mei
Eind goed al
goed
30CC-
Schouwburg

Slechts de ingewijden kennen de Oostenrijkse dramaturg Thomas Bernhard, maar wees maar zeker dat de door hem gecultiveerde zwartgalligheid je tot in je kern raakt. Acteur Damiaan de Schrijver, al meer dan twintig jaar Bernhardadept, mag ondertussen een kenner worden genoemd en breidt met Sara De Roo en Jolente De Keersmaeker een magistraal einde aan een trilogie met epische allure. Of je de zaal nu diepdroevig of opgetogen verlaat, wees maar zeker dat het zal zijn wat de titel aangeeft: overrompend goed.

Plaat

20 mei
Trouble Will
Find Me
Koninklijk
Circus

Is The National een Leuvense band geworden? Niet in het minst. Moeten alle Leuvenaars en bij uitbreiding heel België deze plaat beluisteren? Absoluut. Wie nog maar denkt aan de warme bariton van Matt Berninger beeldt zich meteen het gezelligste hoekje van zijn kot in. De malende gitaarlijnen van de broers Dessner combineren emotionele diepgang en *earcandy*. De onwrikbare ritmische *fond* van Scott en Bryan Devendorf op bas en drums voorzien de melancholische melodieën dan weer van de nodige schwung. Het Koninklijk Circus duffelt zich in op 25 juni, nu jij nog.

Film

15 mei
The Great
Gatsby
Kinopolis

Tobey "Spiderman" Maguire, Carey "Drive" Mulligan en Leonardo "Vanalles en nog wat" DiCaprio in één film? Van een sterrencast gesproken! Ook de rest van de payroll -Jay-Z en The XX tekenden voor de muziek en regisseur Baz Luhrman draaide eerder al *Moulin Rouge* - oogt indrukwekkend. Literatuurliefhebbers likkebaarden dan weer bij het verhaal over een rijke oorlogsveteraan en playboy, dat gebaseerd is op het meesterwerk van F. Scott Fitzgerald. (jvl)

Krantje maken?

Kom schrijven, fotograferen, tekenen, lay-outen of koffie zetten.

Elke vrijdag 16u / veto@veto.be

's Meiersstraat 5
eerste verdieping
(dat is vlakbij 't Hogeschoolplein)

3	9					6
1		4	6			3
8				9		7
9		7				4
						2 6
		5		8		9
				1		
				2 4		1
7		9				2 3

GEZOCHT

Gezonde vrijwilligers
(m/v, niet rokers tussen 18 en 45 jaar)

voor deelname klinische studies met nieuwe geneesmiddelen.

Een billijke vergoeding is voorzien.

Voor meer informatie en opname in ons gegevensbestand: <http://www.ckf.be>.

CENTRUM KLINISCHE FARMACOLOGIE
UZ Leuven – campus Gasthuisberg
Herestraat 49

B-3000 LEUVEN
Tel. 016/34.20.20
ckf@uzleuven.be

ALMAMENU VAN DE WEEK

29 april - 3 mei 2013

A1 = alleen Alma 1 **A3** = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2 = vegetarisch

maandag

Boomstammetje met bloemkool	€ 4.00
Kerkhofstoofpotje uit de Hongaarse kastelen, met boomstammetjes	€ 5.60
Nasirolletjes met zoetzure chilisaus en slaatje	€ 5.20
Steak met groenten en saus	€ 5.60
Kippenbout met ajuinsaus en wortelen A1+A3	€ 3.00
Koninginnenhapje A1+A3	€ 4.00
Spaghetti bolognaise groot A2+A3	€ 3.50
Spaghetti bolognaise klein A2	€ 3.00
Spaghetti bolognaise veggie groot A3 	€ 3.50

dinsdag

Gebakken visfilet met hollandse saus en verse prei	€ 5.60
Groentennuggets met currysous en paprikarijst 	€ 4.60
Loempia met zoetzure chilisaus en verse wokgroenten	€ 4.00
Kippenlapje met groenten en saus A3	€ 4.60
Koninginnenhapje A2+A3	€ 4.00
Macaroni met ham en prei in kaassaus A2+A3	€ 3.00
Spaghetti bolognaise groot A1+A3	€ 3.50
Stoofvlees op z'n Vlaams A1	€ 5.20

woensdag

Opgelet: Alma 2 is gesloten (1 mei)

In Alma 1 en Alma 3:

Gebraden haantje met archiducsaus en slaatje	€ 5.60
Kaasgroenteschijf met courgette en wortelblokjes 	€ 4.60
Provençaals stoofpotje	€ 3.00

donderdag

Gehakte steak met peperroomsaus en fijne boontjes	€ 3.00
Pita met looksaus en slaatje	€ 4.60
Vegetarisch koninginnenhapje 	€ 4.00
Venetiaanse kipfilet met boursintomaat en aardappelkrieltjes	€ 5.20
Ardeens gebrad met tomatensalade A2+A3	€ 5.60
Koninginnenhapje A1+A3	€ 4.00
Spaghetti bolognaise groot A3	€ 3.50
Steak met groenten en saus A1+A3	€ 5.60
Stoofvlees op z'n Vlaams A2 €	5.20

vrijdag

Fishsticks met tartaarsaus en slaatje	€ 3.00
Gevulde paprika met Provençaalse saus en wilde rijst 	€ 4.60
Kalkoenstoverij met patersbier, groentemix en denappeltjes	€ 5.60
Koninginnenhapje A2+A3	€ 4.00
Kippenlapje met groenten en saus A3	€ 4.60
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	€ 5.20

Filmticket voor slechts €7,2

waarmee je van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke voorstelling in Kinopolis kan gaan!

Te koop in alle Almarestaurants!
De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopoliswebsite.

(advertentie)

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en allerhande snuisterijen!

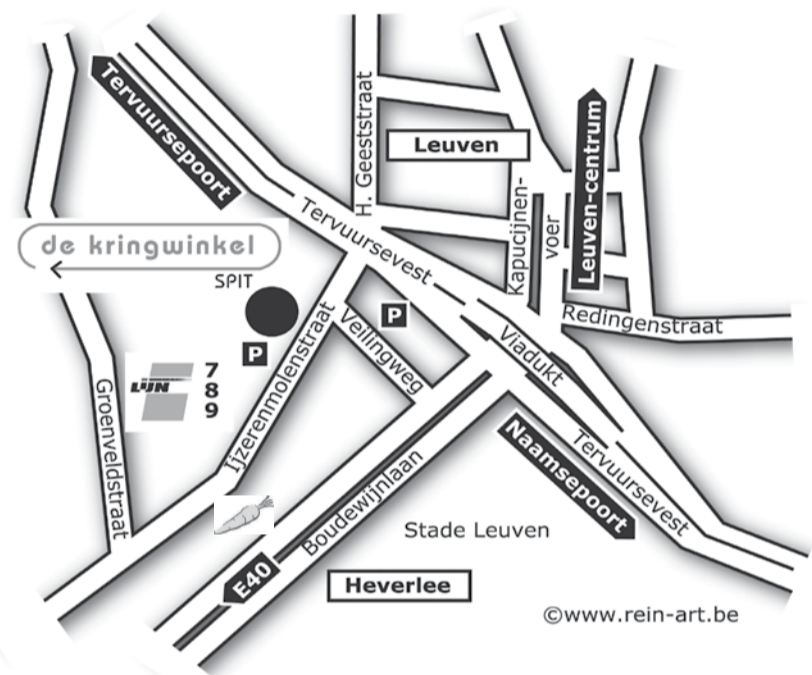
Ijzermolenstraat 10-12, Heverlee

Open: ma-vr: 10-18u

zat: 10-17u

zondag gesloten

tel. 016/65.29.57 www.spit.be

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

€355 per avond
€250 tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 4e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

(advertentie)

KULEUGEN

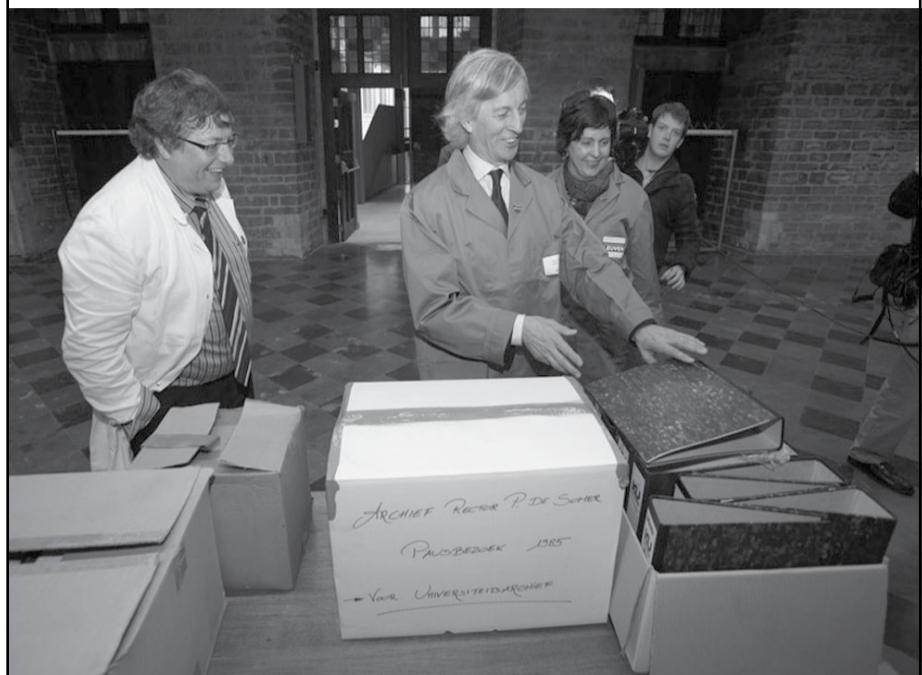
De satirische rubriek van Veto

Pechweek voor aartsbisschop Leonard

Originele foto Keespleeys, Volkege

Mark Waer zoekt beleidsdaden Bart De Moor

Originele foto Rob Stevens

Vindt zeldzame sporen in archief Pieter De Somer

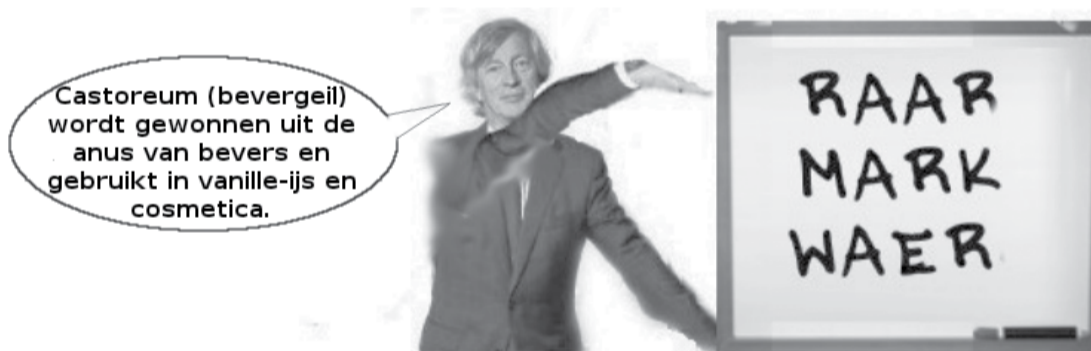

Het werd even muisstil in Aula Pieter De Somer toen wereldbekend filosoof en socioloog Jürgen Habermas afsloot met zijn gewaagde pro-Europa rap.

Originele foto Pieter Rombouts

TIENSESTRAAT EINDELIJK AUTOVRIJ

Castoreum (bevergeil) wordt gewonnen uit de anus van bevers en gebruikt in vanille-ijs en cosmetica.

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 39 - Nummer 22
Maandag 29 april 2013

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Jelle "Luganda" Mampaey

Redactiesecretaris & V.U.:
Margot "De taal van de liefde" Hollevoet
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Jens "Gebarentaal" Cardinaels, Pieter "Brainfuck" Hiele, Charlotte "Duits" Vekemans, Sam "Suomi" Rijnders, Philip "Dronken gestamel" Gallasz, Wouter "West-Vlams" Goudeseune & Andrew "Morse" Snowball

Schrijvers:
Cédric "Sarcasme" Suttels, Korneel "Indo-Europees" De Schamp, Jasper "Kempisch" Van Loy, Ine "Chinees" Deprez, Femke "Frans"

Bertsché, Nele "Spaans" Hiele, Anneke "Rekems" Salden, Sien "Noors" Vanlommel, Lierin "Galego" Dedeyne, Nils "Nadsat" De Neubourg, Eva "Esperanto" Schalbroeck & Ernest "De taal van de poëzie" De Clerck

Fotografen:
Karolien "Swahili" Wilmots, Michael "Beeldtaal" Verheyden, Karlien "Stilte" Tanghe, Meredith "Portugees" Geldof

Tekenaars:
Simon "Hiërogliefen" Englebert, Karolien "Nederlands" Favoreel, Wim "Tjechisch" Dehaen, Thomas "Homologische algebra" In't Veld &

Jeroen "C++" Baert
Dtp:
Jan "Netlogs" Blykers, Jens Cardinaels & Margot Hollevoet

Eindredactie:
Thomas "IJslands" Cliquet, Charlotte Vekemans & Margot Hollevoet

IT:
Joachim "Python" Beckers

Publiciteit:
Alfaset cvba - Pieter "Italiaans" Rombouts
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66
Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage: 9.000 exemplaren

ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro
Overschrijvingen op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, favoriete talen) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Herman Brusselmans

“Generaliseren is een fascistische opvatting”

Op een zonnige dag in Gent ontmoeten we een zonderlinge man in diens loft boven de Leie. Naar eigen zeggen is Herman Brusselmans (55) een zeer belangrijke schrijver die zowel verguisd als verafgoed wordt. Verslag van drie sigaretten, wilde manen en een hele hoop woorden.

ERNEST DE CLERCK

Beste meneer Brusselmans, hoe gaat het met u?

Herman Brusselmans: «Ca va. Ik zeg altijd ça va. Dat is niet hysterisch goed en niet heel slecht.»

Verkoopt uw laatste roman goed?

Brusselmans: «Ja, maar het is alweer over. Er zijn er nu twintigduizend verkocht en ik ben content. In Vlaanderen is dat nog steeds veel.»

In die roman, Mogelijke Memoires, gebruikt u een hoogdravende stijl in contrast met een alledaagse inhoud.

Brusselmans: «De vorm is voor mij belangrijker dan de inhoud. Ik ben altijd een stilist geweest. Inhoud is ondergeschikt want wie heeft er eigenlijk nog iets te vertellen? Een boek schrijven is pretentius. Waarom zou ik iets te vertellen hebben? Ik pretendeer niet dat ik veel te vertellen heb,

pest. Dat hoort ook bij het spel: de mensen wat wijsmaken. Dat doe ik ook in interviews. Als jij aan mij vraagt of ik kinderen heb, dan zeg ik nee, en dat is dan de waarheid. Maar als ik in een frivole bui ben dan zeg ik: “Ja, onze Sven werkt voor Artsen Zonder Grenzen en ons Marita is een prostituee.” Ik ben een schrijver en ik heb een leven, maar ik wil niet pretenderen dat mijn leven belangrijker is dan dat van mensen die niet schrijven.»

Vrouwen en slurven

In Mogelijke Memoires schrijft u: “Vrouwen met hersens zijn als olifanten zonder slurf”. Wat is uw opvatting over vrouwen?

Brusselmans: «Dat is weer hetzelfde. Ik probeer steeds te spelen met mijn lezer. Ik schrijf soms wat offensief of probeer de lezer te jennen, allemaal in teken van het spel. Voor mijn column van morgen (26/04) in *Het Laatste Nieuws* schrijf ik dat ik graag eens aangevallen zou worden door de vrou-

wen van Femen (*een feministische protestgroep, red.*). Ik heb een reeks vrouwonvriendelijke uitspraken opgelijst in de hoop dat Femen mij aanvalt en dat ik aan die tieten kan foefelen. Dat is een spelletje, natuurlijk. Ik heb uiteraard respect voor vrouwen. Het genderdebat is nog steeds een eeuwige strijd en overal aanwezig. Overal waar je kijkt, komt het terug. Het is daarom dat ik er graag eens mee lach.»

Hoe bevalt uw carrière als schrijver u?

Brusselmans: (*glimlacht*) «Eigenlijk ben ik wel content. Voornamelijk omdat ik er al dertig jaar van kan leven. Toen ik debuteerde, was dat tegelijkertijd met een hele groep jong talent. Als je kijkt naar wie er daarvan overblijft, dan valt dat aantal erg tegen. Maar ik ben er nog. Wat betreft verkoop en aandacht mag ik ook niet klagen. Critici dragen me niet hoog in het vaandel en ik heb nooit een prijs gekregen, maar dat interesseert me niet. Ik verdien genoeg geld om mezelf tijd te kopen die ik kan vullen met het enige dat ik kan of graag doe, en dat is schrijven.»

De vier Beatles

Hoe was uw studententijd?

Brusselmans: «Redelijk onopvallend. Mijn eerste jaar heb ik niets gedaan. Ik zat niet op kot en moest altijd naar huis. Daardoor kende ik het kot- en studentenleven niet. Dat speelt zich namelijk vooral

's avonds af. Daarom moest ik dat maar overdag doen. Ik ging niet naar de les en zat op café. Ik heb het eerste jaar opnieuw moeten doen. Het is rond die tijd dat ik het meisje heb leren kennen dat later mijn eerste vrouw is geworden. Zij was een echt blokbeest. Ze sleurde me mee naar de les en spoorde me aan om te studeren. Daarna ben ik redelijk vlot door die Germaanse (*nu Taal- en Letterkunde, red.*) gewandeld. Wat zeer belangrijk was voor mij, is dat ik op de universiteit heb leren lezen. Ik had die enorme bibliotheek tot mijn beschikking en binnen het kader van de universiteit ben ik autodidactisch literatuur begonnen lezen. Dat heeft mij op pad gezet om zelf te schrijven.»

Uw werk staat bol van de intertekstuele verwijzingen.

Brusselmans: «Dat klopt, maar ik probeer daar subtiel mee om te gaan want anders komt het over als opschepperij. Zoets wordt niet op prijs gesteld, al zou het wel geapprecieerd moeten worden. Dat is een probleem dat ik heb met jonge mensen. Velen onder hen staan heel anders ten opzichte van kennis dan oudere generaties. Als men nu iets vraagt aan jongeren dan zijn ze meestal niet geïnteresseerd, of zoeken ze het antwoord via Google. Dat is een heel andere houding. Ik vraag vaak wie de vier Beatles zijn, zonder veel succes. Ik hou van alge-

“Alle dagen zat, alle dagen flirten. Ik heb dat te weinig gedaan en daar heb ik spijt van”

maar ik pretendeer wel dat wat ik vertel voor een interessant boek kan zorgen.»

Zit er een boodschap achter het verschil tussen vorm en inhoud?

Brusselmans: «Ik probeer een beetje te spelen met de romantiek. Zoals je weet is alles al gedaan, je kunt de roman niet opnieuw uitvinden. Maar voor mij is literatuur een spel met de lezer, daarom spreek ik hem ook geregeld direct aan. Dat is ook verbonden met de pretentie die nodig is om een boek te schrijven. Door een spel te spelen met de lezer relativeer ik de literatuur. Literatuur is bijzaak. Daarom probeer ik er ook amusement van te maken, want op zich is literatuur iets voor een beperkt publiek. Mensen lezen niet. Als je dan een groot publiek wilt bereiken, moet het in de eerste plaats amusement zijn. Het moet vlot leesbaar zijn en de lezer moet spijt hebben dat het boek uit is. Er is toch al zo weinig publiek dat als je intellectualistisch of cerebraal gaat schrijven, er helemaal niemand meer overblijft.»

U speelt ook weer erg veel met de grens tussen fictie en non-fictie. Bent u de onbetrouwbare verteller van uw eigen leven?

Brusselmans: (*glimlacht*) «Absoluut. In de literatuur ben ik zo onbetrouwbaar als de

“Ik vraag vaak wie de vier Beatles zijn, zonder veel succes”

mene kennis, zonder dat je continu op je smartphone moet googelen. Toen ik jong was had men een encyclopedie in huis en als je die kon uitlezen dan had je veel kennis.»

Dus u hebt het gevoel dat er een soort van laksheid ontstaan is bij de jeugd in verband met het vergaren van kennis?

Brusselmans: «Ja. Maar altijd met uitzonderingen. Je mag nooit generaliseren, natuurlijk. Generaliseren is een fascistische opvatting. “Alle jeugd is ongeïnteresseerd” is natuurlijk bullshit, maar er is wel een evolutie aan de gang. Alles verandert. Tijdens de oorlog was het wel anders (*lacht*).»

«De generatie na jullie zal geboren worden met een smartphone in de hand. De snelheid waarmee technologie en cultuur veranderen is ongelooflijk hoog. Ik probeer zowat te volgen wat er allemaal gebeurt, maar het wordt een beetje zielig als je als gast van vijfenvijftig nog op de hoogte wilt zijn van wat de jeugd bezighoudt.»

Wat wil u de Leuvense student nog meegeven?

Brusselmans: «Van het leven profiteren. Alle dagen zat, alle dagen flirten. Ik heb dat te weinig gedaan en daar heb ik spijt van. Je moet natuurlijk wel studeren maar vergeet niet te profiteren van het leven. Ga alle dagen op café. Zorg dat je veel seks, drugs en rock and roll hebt.»